GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK

Kamniški občan

ŠT. 12 LETO XXVI. KAMNIK, 7. JULIJA 1986

LJUDSKA KNJIŽNICA KAMNIK

Program prireditev ob občinskem prazniku

13. julija ob 15.30 – Konjske dirke v Komendi za pokal občine Kamnik in krožna dirka Slovenije, po prireditvi velika vrtna veselica, igra ansambel Poljanšek;
20. julija – Dan kamniških planin, Planinsko društvo Kamnik prireja ob 11. uri srečanje planincev s kulturnim programom na Kamniškem sedlu;
20. julija – Na strelišču v Kamniku bo 23. tradicionalno tekmovanje z malokalibrsko serijsko puško, tekmovanje se prične ob 8. uri, sodeluje petnajst ekip;
24. julija – Razstava likovnih del Dušana Lipovca – retrospektiva kamniških motivov, otvoritev v dvorani nad kavarno Veronika ob 19. uri.
24. julija – Promenadni koncert Godbe milice na Titovem trgu

Poleg slavnostne seje skupščine, na kateri bodo podeljena letošnja občinska priznanja in bo 26. julija ob 9. uri v Kino domu ter veselice na Titovem trgu v popoldanskih urah, bo v tednu pred občinskim praznikom še produkcija diapozitivov s planinskimi motivi za kavarno Veronika, organizira jo alpinistični odsek Planinskega društva Kamnik, učenci Osnovne šole 27. julij bodo razstavljali svoja likovna dela v trgovini Center v Kamniku, predvidena pa je tudi razstava likovnih del na temo »Konji« v Repanškovi galeriji v Rudniku in otvoritev prizidka pri kamniškem Domu upokojencev. O vseh datumih naštetih prireditev vas bomo obvestili v naslednji številki Kamniškega občana.

Čim boljšo pomoč krajevni samoupravi

Predsedstvo občinske konference SZDL Kamnik je na svoji junijski seji obravnavalo delovno gradivo, ki ga je v zvezi z organizacijo strokovnih služb za potrebe delovanja krajevnih skupnosti v občini Kamnik pripravil občinski izvršni svet. Delovno gradivo opozarja, da to vprašanje že dalj časa ostaja nedorečeno, zato bi ga bilo treba ustrezno razrešiti.

Osnovo za pristop k opredeljevanju najoptimalnejše oblike organiziranja strokovnih služb je delovno gradivo skušalo predstaviti skozi samoupravno organiziranost krajevnih skupnosti v občini in dosedanje oblike zagotavljanja strokovne in administrativno tehnične pomoči aktivistom, ki delujejo v krajevni samoupravi.

Predsedstvo je menilo, da izhodišča vsekakor opozarjajo, da je zagotavljanje ustrezne strokovne in administrativno-tehnične pomoči za nemoteno delovanje krajevnih skupnosti potrebno razrešiti. Pri tem se je zavzelo za dograditev predloženega dokumenta v več variantah, ki pa bodo upoštevale racionalnost in približanje tovrstnih pomoči krajevnim skupnostim. V nobenem primeru ne bi smeli pristati na oblikovanje neke nove, a nekoristne, drage skupne službe. Zadnjo besedo bodo morale izreči krajevne skupnosti same z razpravo v organih krajevne samouprave in v zboru krajevnih skupnosti občinske skupščine. Predsedstvo je predlagalo, da izvršni svet do septembra oblikuje osnutek dokumenta in ga predloži v razpravo vsem krajevnim skupnostim v občini Kamnik. Vzporedno s to aktivnostjo bo moral izvršni svet zagotoviti, da se programi in planski dokumenti krajevnih skupnosti lahko nemoteno uresničujejo. Nosilci oziroma izvajalci konkretnih programov morajo namreč v vseh fazah odgovorno uresničevati svoje obveznosti in če gre v danih primerih za programe krajevnih skupnosti, morajo ustrezne službe prav tako prevzeti svoj del odgovornosti.

Težave v vsakodnevni praksi narekujejo boljšo organiziranost in več odgovornosti tudi pri delovanju krajevnih skupnosti, zato bo predsedstvo občinske konference SZDL Kamnik na osnovi usmeritev, ki jih je v letu 1986 sprejela občinska konferenca, vztrajalo pri opredelitvi za jasno in ustreznejšo funkcioniranje tovrstnih služb.

D. G.

Dežurstva trgovin

V soboto, 12. julija bodo od 7. do 19. ure odprte trgovine Market, Duplica, Komenda, v nedeljo, 13. julija od 8. do 11. ure pa Market. Naslednjo soboto, 19. julija, bodo od 7. do 19. ure odprte trgovine Zaprice, Šmarca, Moste in Stranje, v nedeljo, 20. julija od 8. do 11. ure pa Zaprice.

● *S seje predsedstva OK SZDL*

Ne vseh prekoračiteljev v en koš

Ko so člani predsedstva OK SZDL na nedavni seji ocenjevali uresničevanje letošnjih planskih usmeritev v naši občini v prvih treh mesecih, so menili, da bo treba zlasti v zboru združenega dela občinske skupščine zelo konkretno oceniti gospodarjenje, še posebej z vidika uresničevanja novih gospodarskih ukrepov in njihovih posledic.

Na področju skupne porabe je treba preseganje programov oceniti; koliko so posledica širitve pravic, koliko pa zviševanja cen.

Člani predsedstva so menili, da je treba pri sprejemanju ukrepov zoper tiste OZD, ki ne uresničujejo resolucijskih usmeritev pri delitvi osebnih dohodkov, ostreje nastopiti proti tistim, ki že več let delijo več kot ustvarijo in zajedajo v sredstva, ki bi jih morali nameniti za svoj razvoj. Ni mogoče metati v isti koš tistih, ki so pretekla leta veliko vlagali v modernizacijo svoje proizvodnje in tistih, ki zaradi sezonskih vplivov na proizvodnjo v prvem četrtletju niso zadostili slehernemu kriteriju v delitvi. V zvezi z nadaljnjim razvojem nekaterih delovnih organizacij, ki so zaradi nejasne perspektive že dalj časa v težavah, so menili, da se bo treba z uporabniki surovin in polizdelkov, zlasti v okviru SOZD čimprej dogovoriti o družbeni potrebi in realnem vrednotenju take proizvodnje. Tu so imeli v mislih zlasti nadaljnji razvoj proizvodnje kaolina v Rudniku kaolina in kalcita.

F. S.

Šolsko leto je končano

Učenci 4. b razreda OŠ Toma Brejca so se takole veselo postavili pred fotografski objektiv, in ponosno razkazovali dosežene uspehe, čeprav so jim že rojile po glavah misli na brezskrbne počitniške dni. (D. M.)

Nadurno delo spet narašča

Lani so delavci v kamniškem gospodarstvu opravili toliko nadurnega dela, kot bi ga redno opravilo 262 delavcev. S porastom nadur za skoraj 15 odstotkov smo se v Kamniku povzpeli v vrh republiške lestvice in se po številu nadur na zaposlenega delavca uvrstili na 9. mesto. V Sloveniji se je namreč lani obseg nadurnega dela povečal le za 1,3 odstotka.

To so podatki, ki so jih te dni prejeli delegati za sejo skupščine SIS za zaposlovanje in ki so take narave, da jih bodo morali natančneje razčleniti v sleherni delovni organizaciji in ugotoviti vzroke za tak porast nadurnega dela.

Čeprav je nadurno delo omejeno z zakonom o delovnih razmerjih na 30 ur na mesec in se lahko nadure opravljajo le v izjemnih primerih (naravne nesreče, preprečitev materialne škode ali ogrožanja življenja in zdravja občanov, splošni družbeni interes), se praksa pogosto odmika od zakonskih določil.

Zato se srečujemo s primeri, da v samoupravnih splošnih aktih ni zapisano, kdaj bodo delavci izjemoma delali preko polnega delovnega časa, delavski sveti imajo še vedno zelo redko na svojih sejah ocene vzrokov in obsega nadurnega dela in ukrepe za njegovo odpravo oziroma omejitev. To bi morali storiti vsaj enkrat na leto, med temko naj bi mesečno spremljali podatke o izkoriščenosti delovnega časa.

V marsikateri organizaciji združenega dela so pozabili tudi na zakonsko obveznost, da najmanj na vsakih 6 mesecev seznanijo s temi podatki skupnost za zaposlovanje.

Zanimiv je podatek, da delovne organizacije navajajo kot glavni vzrok za povečanje obsega dela preko polnega delovnega časa nadomeščanje delavcev zaradi bolniških izostankov, povečanje obsega dela in sezonske vplive, ne pa pomanjkanje delavcev. Čeprav podatki v teh DO kažejo, da so z zaposlovanjem delavcev pod predvidevanji v svojih planskih aktih. To kaže na določeno »previdnost«, izhajajočo iz sedanjih gospodarskih razmer in negotovosti v nadaljnjih gospodarskih tokovih. Vsekakor pa taka previdnost ne more biti opravičilo za kršitev zakona o delovnih razmerjih, ko v nekaterih DO obračunavajo posameznemu delavcu več kot 30 ur na mesec ali celo izplačujejo osebni dohodek za opravljeno nadurno delo v preteklem letu.

Popolnoma jasno je, da se nadurnemu delu ne bo dalo povsem izogniti, vendar pa ne bo smelo postati način za zviševanje osebnih dohodkov in dodatna podlaga za uveljavljanje drugih pravic kot npr. pravic iz pokojninsko invalidskega zavarovanja itd.

V delovnih organizacijah bo potrebno bolj razmišljati, kako z drugačno razporeditvijo delovnega časa, z urejanjem izmenskega dela in podobnimi organizacijskimi ukrepi izboljšati izkoriščanje delovnega časa.

F. S.

● *S seje zbora krajevnih skupnosti*

Cesta na Menino planino poimenovana po Šlandrovi brigadi

Delegati so na zadnjem zasedanju zbora krajevnih skupnosti sprejeli odlok o imenovanju ceste na Menino planino po Šlandrovi brigadi. Delegacija Krajevne skupnosti Tuhinj pa je na seji predlagala, da si pristojni še pred proslavo ogledajo omenjeno cesto (cesta poteka po KS Zg. Tuhinj in KS Špitalič od bencinske črpalke pod Kozjakom do vrha Menine planine), ker je zadnje deževje na njej povzročilo veliko škodo, zato bo dostop zelo težak.

Delegati so na seji poudarili, da ni tako le s to cesto, ampak so porazne vse hribovske ceste, ki so po besedah krajanov bolj podobne strelskim jarkom kot cestam, po katerih naj bi se vozili z osebnimi avtomobili. Predvsem kmetijski stroji so ogroženi zaradi globokih vdorov, ki lahko povzročijo veliko škodo na dragih strojih.

»Vzdrževanje cest drugega reda je zelo slabo oziroma ga sploh ni. Včasih, ko smo vaške poti krajani sami vzdrževali, so bile zgledno urejene. Od kilometra smo dobili 600 starih jurjev in presneto dobro smo jih znali razporediti. Sedaj je vzdrževanje v pristojnosti Cestnega podjetja Ljubljana in nihče ne ve, kdo pije in kdo plača,« je dejal eden od delegatov na seji. Predsednik občinske skupščine Anton Ipavic je delegatom pojasnil, da so Cestnemu podjetju Ljubljana sicer že ustavili dotok denarja iz cestnega dinarja, da bi jih na ta način prisilili k čim hitrejšim ukrepom. Občina jim plača le toliko, kolikor naredijo. Na ta način smo recimo vsaj začasno rešili cvetočo cesto Komenda – Kamnik, ki jo je Cestno podjetje po tej intervenciji le zakrpalo.

Cestna problematika je, kot vemo, tudi v ostalih krajevnih skupnostih najbolj pereča. Delegacija Komende je ponovno postavila vprašanje, kaj bo s Korenovo potjo? Poleg obvezne rampe na prehodu čez železniško progo (odločba o ureditvi prehoda je že dana) predlagajo tudi razširitev Korenove ceste, vendar je po pojasnilu predsednika skupščine to zaenkrat nemogoče.

Krajani Godiča pa so dali pobudo, ki naj jo skupščina posreduje organom za notranje zadeve. Krajani zahtevajo, da tovornjaki ne bi vozili skozi to krajevno skupnost in Mekinje, ker bodo sčasoma popolnoma uničili že tako slabo cestišče, sicer pa je na Cankarjevi cesti že sedaj znak, ki prepoveduje vožnjo tovornim vozilom, a ga vsi ne upoštevajo. Prav zaradi tega bi morali na tem območju poostriti nadzor.

Delegati so na seji med drgim potrdili tudi spremembe družbenega dogovora o načinu uporabe in upravljanja s sredstvi solidarnosti za odpravljanje posledic naravnih nesreč, sprejeli poročilo o pregledu zaključnega računa – Uprave za družbene prihodke SO Kamnik – za lansko leto in sklep o podelitvi občinskih priznanj za letošnje leto.

ROMANA GRČAR

SREČANJE BORCEV KAMNIŠKEGA BATALJONA

Na predvečer praznika Krajevne skupnosti Radomlje bo v soboto, 26. julija 1986, srečanje borcev Kamniškega bataljona, ki je obstojal od julija 1941 do vključitve v Šlandrovo brigado avgusta 1943.

Ob 18. uri bo v Domu kulture v Radomljah slavnostna seja skupščine KS s kulturnim programom, v katerem bo sodelovala Mengeška godba in pevski zbor iz Radomelj.

Slovesnost se bo nadaljevala pri spomeniku, nato pa bo tovariško srečanje borcev Kamniškega bataljona.

Vabljeni so tudi borci ostalih enot in medvojni aktivisti OF.

Posebnih vabil ne bo.

Odbor skupnosti borcev Kamniškega bataljona

V soboto, 19. julija 1986 bo ob 16. uri v Kamniški Bistrici tradicionalno srečanje izseljencev in zdomcev, ki ga podružnica izseljenske matice Domžale–Kamnik prireja že vrsto let.

Za srečanje pripravljajo bogat kulturni program.

Izseljenci in zdomci, pridite v čim večjem številu v prelepo Kamniško Bistrico, prav tako pa podružnica vabi tudi ostale obiskovalce na prijeten izlet.

Izseljenska matica Slovenije
Podružnica Domžale–Kamnik

Člani občinskega komiteja ZK podpirajo stališča izvršnega sveta v zvezi z resolucijskim določilom o razporejanju dohodka, predlagajo pa, da se k obravnavi prekoračiteljev resolucijskih določil o razporejanju dohodka pristopi selektivno, kar pomeni, da je pod drobnogled potrebno vzeti predvsem tiste organizacije združenega dela, ki že dlje časa več sredstev namenjajo za osebne dohodke kot za akumulacijo. S tem ne bomo ohromili organizacij z ustreznimi perspektivnimi tehnološkimi programi razvoja. Ohranili bomo del tako imenovanega zdravega gospodarstva, ki nam mora biti vsem skupaj tudi končni cilj.

Člani občinskega komiteja so na svoji zadnji seji tudi ugotovili, da so podatki o prekoračiteljih resolucijskih določil o razporejanju dohodka, ki se nanašajo na tozde in ne na organizacije združenega dela, včasih neživljenjski, predvsem za gospodarstvo, kajti svobodna menjava dela med dohodkovno povezanimi organizacijami še ni tako dobro zaživela, da bi lahko interne cene med posameznimi subjekti v delovni organizaciji bile za vse sprejemljive. To pa pomeni, da bi parcialna obravnava teh podatkov po temeljnih organizacijah lahko pomenila le medsebojne spore oziroma trenja znotraj organizacije združenega dela.

Na predsedstvu občinske konference SZDL pa so med drugim ocenili, da morajo izvršni svet in zbori občinske skupščine ponovno preveriti predložene sklepe k poročilu o uresničevanju resolucije v letošnjem letu, predvsem to velja za skupno in splošno porabo. Delegatom je treba predložiti oceno programov, ki se uresničujejo iz sredstev skupne porabe in to z vidika širitve pravic v republiškem oziroma občinskem prostoru, pa tudi upoštevaje nove naložbe na tem področju v preteklem obdobju in danes. Problematika občinskega proračuna mora po besedah članov predsedstva OK SZDL v delegatski razpravi dobiti ustrezna pojasnila, saj predlagani ukrepi zveznega izvršnega sveta pomenijo dodaten poseg v sredstva proračuna.

V zboru združenega dela je delegacija Rudnika kaolina in kalcita posredovala pismeno pripombo v zvezi z ugotovitvami komisije za spremljanje izvajanja resolucije na področju delitve dohodka, sredstev za osebne dohodke in skupno porabo. Delegacija ugotavlja, da so se do zdaj sredstva za osebne dohodke in skupno porabo ugotavljala na ravni delovne organizacije in ne tozda. Za spremljanje izvajanja samoupravnega sporazuma o skupnih osnovah in izhodiščih za razporejanje čistega dohodka in sredstev za osebne dohodke in skupno porabo je pristojna pri republiškem odboru sindikata dejavnosti komisija udeležencev, ki v primerih neusklajenosti in prekoračevanja obvesti ustrezni organ skupščine občine, v kateri je sedež udeleženca samoupravnega sporazuma. Na podlagi tega obvestila šele lahko ukrepajo samoupravni in drugi organi. Po mnenju njihove delegacije je Rudnik kaolina in kalcita glede na specifičnost del v neenakem položaju po višini OD, tako v primerjavi z gospodarskimi organizacijami v Kamniku kot z rudarstvom v slovenskem merilu, saj je na enem od zadnjih mest pri odstotku preseganja OD in skupne porabe nad rastjo dohodka.

Slovenija papir
Rudnik kaolina in kalcita Kamnik,
Medvedova 25, Kamnik

Komisija za delovna razmerja TOZD Kalcit Stahovica

objavlja prosta dela in naloge

mehanika

Pogoji:
– poklicna šola ustrezne smeri
– 2 leti delovnih izkušenj

Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom in poskusnim delom, ki traja 2 meseca.
OD določa Pravilnik o osnovah in merilih za delitev sredstev za OD in skupno porabo in Pravilnik o delitvi OD po delovni učinkovitosti.
Vsi zainteresirani naj prijave z ustreznimi dokazili pošljejo v 8 dneh po objavi na gornji naslov. Prijavljene kandidate bomo o izbiri obvestili v 15 dneh po končanem zbiranju prijav.

Mi o kulturi, kultura iz gozda

Tako kot je na vseh naših sestankih in sejah navada, se je tudi volilno programska seja konference ZKO Kamnik začela z rahlo zamudo. Tega kulturnikom seveda ne smemo zameriti, saj je »akademska četrt« prav pri njih nekako najbolj upravičena.

V ponedeljek, 23. junija, se je torej ob pol osmih zvečer zbralo približno trideset predstavnikov iz različnih kulturnih društev, organizacij in drugih sredin. Zaradi izredno majhne odzivnosti (povabljenih je bilo osemdeset ljudi) je pristojna komisija komaj zbrala dovolj poverilnic in ugotovila sklepčnost. Kar močno v oči bode podatek, da so številni povabljeni predstavniki družbenopolitičnih organizacij in združenega dela brez opravičila ostali doma. Verjetno je razlog za to le eden – strah pred večernimi nevihtami.

Razmere v kamniški kulturi pa le niso tako črne, kot bi se dalo sklepati po uvodnih besedah, saj je bilo v zadnjem srednjeročnem obdobju opaziti veliko povečanje kulturnih dejavnosti. Že površen pregled petletnega dela pokaže, da se je v tem obdobju število društev in sekcij, s tem pa seveda tudi v njih delujočih članov, znatno povečalo; leta 1980 je organizirano delovalo 15 kulturnih društev in sekcij, do leta 1985 pa se je to število skoraj podvojilo. Še vedno pa je opaziti določeno kulturno mrtvilo v nekaterih OZD, prav tako tudi v številnih KS ni sledu o organizirani kulturni dejavnosti. V zadnjem času je zamrla še dejavnost šolskih kulturnih društev, saj se z ljubiteljsko kulturo organizirano ukvarja le nekaj več kot sto učencev in dijakov. V razpravo o tem, zakaj tako, se je vključil tudi predstavnik ZKO Slovenije in predlagal, naj bi na vseh šolah ustanovili kulturna društva, saj so ta osnova za nadaljnje delovanje v kulturi. Vsi pa dobro vemo, da ni mogoče napredovanje v praksi, če ni osnov teorije. Poleg tega bi morali nameniti večjo pozornost še vključevanju šol v občinske potrebe, saj je nujno kulturne stvaritve učencev prenesti še v zunaj šolsko okolje.

Tudi o pogojih delovanja društev, ki so povezana v občinsko zvezo je bilo spregovorjenih nekaj besed. Večina sicer meni, da so prostori, v katerih delujejo, ustrezni, vendar skoraj povsod zato, ker so vanje vložili precej truda in naporov in jih tako usposobili za normalno delovanje. Kar pa se gmotne podlage tiče, velja, da največji delež pri tem predstavljajo sredstva, ki jih za uresničevanje programa dejavnosti namenja občinska ZKO, nekaj prispevajo nekatere KS, najmanjši del pa predstavljajo članarina in lastni prihodki. Ker je zelo malo društev v neposrednih delovnih organizacijah, tudi pokroviteljstva ali macenstva amaterskih kulturnih dejavnosti skoraj ni. Ker ta sredstva niso ne vem kako velika, bi bila nepopravljiva škoda, če bi kar vsevprek ustanavljali nova društva in sekcije, saj bi tako prišlo do drobljenja sredstev in neizpolnjevanja celotnega programa. Nerazumljive so tudi tendence, da bi se posamezne sekcije v enem društvu osamosvojile in tako morda dobile večji kos kolača, saj vsi dobro vemo da bi se s tem homogenost v društvih izničila, pod vprašaj pa bi se postavila še številna gostovanja v domovini in tujini, saj so prevozni stroški izredno visoki.

Rak rana kamniške kulture pa je prav gotovo prostor za prirejanje dostojnih prireditev. Takšnega prostora v Kamniku ni. Niti kino Dom za to ni primeren, čeprav najemnina, ki jo ob petkih plačujejo za prostore, nikakor ni majhna. Na oder se namreč ne da pripeljati folklorne skupine, saj bi med svojim nastopom z deskami vred zgrmela v globino. Tudi večina druge scensko odrske opreme je že močno iztrošena in komaj še služi svojemu namenu. Bolje nekaj kot nič, boste rekli, in še prav boste imeli. Povsem utopično je namreč razmišljati, da bi kultura kmalu prišla do lastne, ustrezne dvorane. Zato pa se je zavzeto treba lotiti reševanja materialnega stanja edinega razpoložljivega odra in njegove opreme v kinu Dom, pa odnos med ZKO Kamnik (najemnik) – Kinopodjetje Kranj (upravljalec) – KIK Kamnik (lastnik prostorov).

Naj nekaj vrstic namenim še nalogam, ki bodo v naslednjem srednjeročnem obdobju deležne največ pozornosti. Občinska ZKO se bo še organizacijsko utrjevala, na vidnem mestu bo tudi povezovanje z ZKO Gorenjsko in ZKO Slovenije ter sodelovanje s strokovnimi odbori za posamezne zvrsti dejavnosti, skrb za doslednejše uresničevanje samoupravne organiziranosti in uveljavljanje delegatskega sistema, vzgoja strokovnih kadrov, organiziranje strokovne pomoči in sprotnejša obravnava posameznih področij, pa sedelovanje z organiziranimi dejavniki na področju kulturne vzgoje, DPO in skupnostmi, šolami, OZD; spremljanje in raziskovanje kulturnega življenja in kulturnih dejavnosti, bolj urejena kulturna ponudba oz. prireditvena in gostovanjska dejavnost; načrtovanje in vodenje pregledov na področju podeljevanja različnih priznanj, zagotavljanje ustreznejših materialnih in prostorskih pogojev, obveščanje in redni pretok informacij in še bi se kaj našlo. Z vsemi temi nalogami si kamniški kulturniki žele spraviti sodobno amatersko kulturno dejavnost na raven, ki si jo zasluži. Zaenkrat te ravni v Kamniku še nismo dosegli, čeprav je ljubiteljska kultura po zaslugi peščice entuziastov že doživela precejšen napredek.

MATIC ROMŠAK

Kaj hočejo ti Slovenci?

V sredo zvečer smo se na ljubljanski železniški postaji zbrali slovenski delegati na 12. kongres jugoslovanske mladine, polni novih predlogov in pobud. Kot kamniški delegat sem imela pripravljen referat: proslava ob mesecu mladosti.

Dvanajstega junija zjutraj se je v beograjskem centru Sava zbralo 1400 delegatov in okrog 400 gostov. Po plenarni seji in uvodnem referatu predsednice ZSM Jugoslavije Silvije Žugić-Rijavec se je popoldne začelo delo v petih komisijah. V vseh, še posebej pa v naši – za razvoj ZSMJ kot fronte, so se začele burne polemike o nič kaj običajnih vprašanjih. Naj najprej omenim predlog oziroma peticijo ljubljanskih študentov proti sedanjemu praznovanju Dneva mladosti in nošenju štafetne palice. V Jugoslaviji je več kot milijon nezaposlenih, med njimi večina mladih. Za take prireditve porabimo ogromno denarja, kar je v Kamniku letos še posebej znano. Toda, mnenje delegatov v centru Sava je bilo povsem drugačno od mnenja kamniških mladincev.

Delegati so reagirali kar se da čustveno in prizadeto – kaj hujšega, ukiniti simbole bratstva in enotnosti! Slovenske delegate so razglašali za rušilce enotnosti in nasprotnike tovariša Tita. Lahko si predstavljamo, kakšne bi šele bile reakcije, če bi slovenska mladina že letos ostala zvesta svojim težnjam in usmeritvam in se ne bi udeležila prireditve v Beogradu. Po predlogih (slovenskih seveda) o možnosti civilnega služenja vojaškega roka in o ukinitvi smrtne kazni in za spremembo 133. kazenskega zakona o SFRJ (verbalni delikt) pa je na kongresu zavladalo nekakšno protislovensko razpoloženje, ki se je iz bifeja Sava centra razraslo tudi za govorniški oder. Drugi dan pa se je začelo pravo prepiranje.

V četrtek zvečer smo se lahko sprostili na rock koncertu Bajage in Instruktorjev, v petek pa so odpovedali posebej za delegate napovedan film Amadeus, saj je naša komisija zaključila burne polemike šele ob enih zjutraj. Delo komisije je morala končati Silvija Žugić-Rijavec, saj delovni predsednik ni več obvladoval medsebojnih obračunavanj delegatov. Ti so se apriori obrnili proti vsaki razpravi, ki smo jo sprožili Slovenci, in naši predlogi so bili zavrnjeni. Tudi sobotna plenarna seja se je namesto opoldne končala šele ob štirih popoldne. Na koncu smo si bili vendarle edini pri nekaterih predlogih. A kot je bil kongres nenavaden, se je tako tudi končal.

V beograjskem centru Sava smo se po televiziji že lahko seznanili z novim vodstvom mladinske organizacije, ki da je bilo izvoljeno takoj po končanem kongresu ZSMJ. Očitno so tudi tokrat novinarji verjeli vnaprej napisanemu scenariju, saj smo mladi zaradi zapletov in pomanjkljivosti v kadrovskem postopku prvič ostali brez najvišjega vodstva. Javnost se je zgrašala, kongres je minil, slovenski delegati pa vendarle nismo odhajali sklonjenih glav. Slovenska SZM je prerasla vlogo klasične mladinske organizacije izpred dvajsetih let. Čeprav so zavrnili naše pobude, je kongres pokazal, da gre za stvarne probleme, s katerimi se bodo morali slej ali prej soočiti vsi mladi. Prav gotovo je laže samo prisegati kot delati, zato bi res morali poslušati mnenje Mitje Ribičiča: Druže Tito, mi ti se kunemo da tvoj put i dalje gradimo.

BRANKA BOŽIČ

V 10. številki Kamniškega občana je bila napaka pri objavi cene za telefonsko centralo. Izklicna cena za centralo je 100.000 din in ne 10.000 kot je bilo pomotoma objavljeno.
Zdravstveni dom Domžale
TOZD »ZV KAMNIK«
Ljubljanska cesta

Obveščamo vse občane, da je **telefonska števila novega Zdravstvenega doma** Kamnik (Novi trg) **831-623.**

● S seje izvršnega sveta

Neveljčani niso čakali vseh dokumentov

Zamisel, da bi vse uporabnike TV signala v Kamniku povezali s kabelskim omrežjem, sega že v lansko leto. Pretežni del mesta namreč gleda le dva do tri programe, saj je to območje v tako imenovani TV senci.

Pri izvedbi nove zamisli so najbolj pohiteli krajani Nevelj, saj so že pred pridobitvijo vseh dovoljenj zbrali potrebna sredstva in s prostovoljnim delom položili kabel z bližnjega hriba – Starega gradu – do vasi; in sicer zaradi znanega dejstva, da zbran denar s čakanjem na vsa potrebna dovoljenja ne bi zaradi velike inflacije izgubil vrednosti.

Rajko Hočevar, predsednik iniciativnega odbora za izgradnjo kabelske TV antene v Nevljah, je na eni od sej izvršnega sveta, ki je med drugim obravnaval tudi umestnost kabelske antene predvsem v krajih, ki spremljajo le en ali dva programa, med katerimi so tudi Nevlje, povedal, da so v krajevni skupnosti že v 88 gospodinjstvih priključeni na novo skupno anteno. Celotna naložba je krajevno skupnost stala 35 milijonov, pri čemer je bil kabel 16 milijonov, vse ostalo pa je vrednost prostovoljnega dela krajanov.

Člani izvršnega sveta so v zvezi z omenjeno problematiko enotno sklenili, da je vse akcije treba uskladiti na občinski ravni, ne pa, da se stvari stihijno urejajo po posameznih krajevnih skupnostih. Vsa dela naj bi tako usklajeval občinski družbeni svet za informiranje, v okviru katerega bi se ustanavljala delovna telesa po posameznih krajevnih skupnostih. Pri tem pa je treba ugotoviti, koliko je v posameznih krajevnih skupnostih interesentov, saj je od tega odvisna tudi višina prispevka, ki jo mora za priključitev na anteno plačati posamezno gospodinjstvo. V Nevljah so pohiteli in zato je vsako gospodinjstvo prispevalo le 70.000 dinarjev, kar pri današnjih cenah kljub vsemu ni veliko.

ROMANA GRČAR

Turistični nagelj direktorju Arboretuma

Že v majski številki smo predstavili Miho Ogrevca, direktorja Arboretuma, ki s svojo zagnanostjo, sposobnostjo in tudi vrtnim orodjem v rokah upravlja ta edinstven park v Sloveniji. Da je njegovo delo v petindvajsetih letih, kolikor vodi ta 22-članski kolektiv, res pohvale vredno, si lahko ogledate v Volčjem potoku, katerega botanični vrt ponuja pod širokimi krošnjami dreves z vseh koncev sveta dobrodejno senco, pa tudi izčrpno lekcijo o cvetju.

Arboretum vsako leto obišče nekaj več kot sto tisoč ljudi, še vedno je ena največjih ustanov te vrste na svetu. Park je zaščiten kot kulturni spomenik, kljub temu pa so dotacije zanj tako nizke, da si morajo delavci predvsem z delom pomagati, da park ohranjajo takšen kot je. Turistični nagelj, ki ga je prejel Miha Ogorevc zato ni priznanje samo njemu, temveč celotnemu kolektivu, ki neredko zaradi neposluha nekaterih odgovornih vrzeli zapolni z lastnim delom.

R. G.

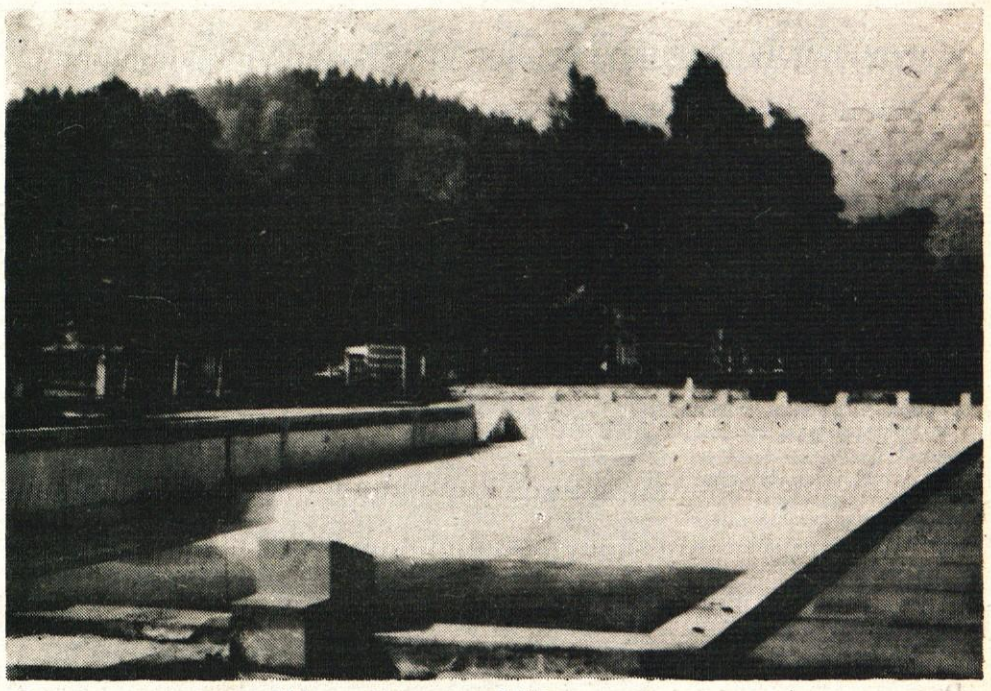

Bazen – velika kamniška sramota

Sredi poletja smo, kamniški bazen pa je še vedno prazen (posnetek smo naredili 29. junija). Na njegovo popolno dotrajanost še bolj kot prejšnja leta spominja podtalnica, ki je vdrla v bazen, poln razpok in zamikov v nosilnih stenah, kjer so nastale po več centimetrov široke razpoke. Še vedno ni popolnoma jasno, ali se bodo Kamničani, predvsem šolarji, ki so se vsa leta med počitnicami radi zatekli v ta, več let tako lep bazen s še lepšim okoljem, letos še lahko kopali v njem ali pa bodo odgovorni bazen dokončno prepustili propadanju. Že nekaj časa se namreč razmišlja o možnosti popolnega zaprtja obstoječega bazena in postavitvi novega. Vendar, dokler novega še ni, raje razmišljajmo o temeljiti obnovi obstoječega. To bi sicer morali odgovorni (Komunalno podjetje kot izvajalec in Samoupravna telesno kulturna skupnost kot upravitelj tega športnega objekta) storiti že mnogo prej, ne pa, da so se zbudili šele v sezoni , ko se v drugih mestih že dober mesec kopajo v bazenih!

R. GRČAR

Titanu priznanje za uspešno uveljavljanje samoupravljanja

Delovna organizacija Titan je bila ena od štirih organizacij, ki jim je republiški svet Zveze sindikatov Slovenije letos ob dnevu samoupravljalcev podelil priznanje za izjemne dosežke oziroma uspehe pri oblikovanju, razvijanju in utrjevanju samoupravljanja in družbenoekonomskih odnosov. Priznanje samoupravljalcev so poleg Titana prejeli še Jugotekstil – Impex Ljubljana, Smelt Ljubljana in Osnovna šola narodnega heroja Rajka iz Hrastnika.

Glavni direktor Zvone Lemič in predsednik sindikata v Titanu, Maks Globočnik, sta nam ob tej priložnosti v pogovru povedala, da gre za celovito razvijanje družbenoekonomskih odnosov, ne le za samoupravljanje, tudi za razvojni del, za gospodarjenje samo. Sicer pa ima ta delovna organizacija bogato izročilo. Letos slavi častitljivo starost, 90-letnico; bogato delavsko, napredno, revolucionarno izročilo, tu je v letu 1911 in 1921 delal tudi Josip Broz Tito. Domala vse vemo o tej tovarni, pa vendarle poglejmo, kako je danes.

Delovno organizacijo Titan sestavljajo štirje tozdi, dva proizvodna, dva »spremljajoča«. Livarna izdeljuje ulitke za fitinge in druge iz kakovostne litine temper za najrazličnejše namene. Pomemben izdelek so specialni ventili za enocevni sistem centralnega ogrevanja TKM in proizvodi za splošno porabo, denimo sidra za čolne. Posebna skupina so stroji za obrate družbene prehrane, na primer električne mesoreznice in kravni mlini. TOZD Ključavnice izdeluje vse vrste ključavnic in celo smučarske vezi tyrolia titan. Na vprašanje, zakaj niso član ski poola, izdelujejo pa opremo za smučarje, mi je direktor zagotovil, da Titan je član, sicer z minimalnim prispevkom, ker tu pogoje postavlja Tyrolia, s katero je v dolgoročni mednarodni proizvodni kooperaciji. »Ker letos še nismo dobili dispozicij od te avstrijske firme, vezi zaenkrat še nismo odpremili. Zato izvoz zaostaja za planom, kar pa je tudi posledica kasnitve plačila iranskega partnerja, ki zaradi pocentivne nafte trenutno nima denarja,« nam je povedal Zvone Lemič.

Spremljajoča tozda, Orodjarna in Vzdrževanje, izdelujeta vsa potrebna orodja, celo za prodajo, kar je vsekakor tudi odraz, razvijanja in podpiranja investivne dejavnosti (v lanskem letu je bilo realiziranih enajst koristnih predlogov in izboljšav). Titan je lani naredil za okoli 6.500 ton vseh izdelkov. V evropskih in azijskih državah je iztržil nekaj več kot štiri milijone ameriških dolarjev, pretežni del surovin dobiva iz domačih virov.

Za to leto načrtujejo približno za šestnajst milijonov celotnega prihodka. V naslednjem srednjeročnem obdobju bo Titan ob manjših dopolnitvah ostal pri sedanjih osnovnih programih, seveda ob posodabljanju, denimo Livarne – posodobitev in povečanje proizvodnje temprane litine. V Titanu so si namreč tudi zastavili, da bodo leta 1990 delali na novih strojih. Naložba bo stala več kot 1,5 milijarde din medtem ko nameravajo za posodobitev in razširitev tozda Ključavnice nameniti okrog milijarde dinarjev. Poleg tega načrtujejo razvoj strojegradnje za svoje in tuje potrebe in nujno posodobitev in povečanje zmogljivosti Orodjarne. V skupini strojev za prehrambeno dejavnost v sodelovanju z Digitronom iz Buj razvijajo elektronsko tehnico, še vedno pa razvijajo ključavnice za čim večjo varnost in ventile za enocevni sistem.

Ti smeli načrti gotovo obetajo še večjo kakovost. Da pa v Titanu že danes skrbijo za dobro kakovost dela in še boljše gospodarjenje, pa dokazuje podatek, da so v pičlih treh mesecih razvili in izdelali kompletno pohištveno ključavnico za švedskega izdelovalca pohištva, prav tako so ključavnice kompletno, z orodjem izdelali za iranskega kupca.

Titan je s svojim delom dokazal, da sledi resolucijskim usmeritvam, da temeljno usmeritev razvojnih programov proizvodnje gradi na konvertibilnem izvozu in zahtevi po krepitvi ekonomije dela, ki sloni na reprodukcijsko medsebojno odvisnih tozdih. Glede na tehnološko osamosvojnost oziroma različnost tozdov v Titanu ne čutijo potreb po združevanju v enovito delovno organizacijo. Po besedah predsednika sindikata pa so v njihovi delovni organizaciji poskrbeli tudi za učinkovito nagrajevanje po delu, ki odraža in spodbuja delavca za produktivno delo in učinkovito gospodarjenje in upravljanje z družbenimi sredstvi. Pri tem upoštevajo tako osnovno pripravljenost delavca za delo in njegovo učinkovitost, delež, ki izhaja iz delavčeve uspešnosti in učinkovitosti delovne organizacije.

Z rezultati gospodarjenja so po besedah direktorja Zvoneta Lemiča glede na razmere v Titanu zadovoljni. Pogoj za to so sicer tako dobri pogoji za gospodarjenje, na katere danes na žalost vse preveč vplivajo z vrha, kot tudi delovna disciplina in dobra oprema. Za našteto si v Titanu prizadevajo kar največ narediti sami in priznanje, ki so ga dobili tokrat, jedro za potrditev tega.

ROMANA GRČAR

22. julija 1986 ob 11. uri bo srečanje borcev Kokrškega odreda pri Karavli na Jezerskem. Ob tej priliki bodo nekdanjim borcem odreda podeljene spominske medalje.

Odbor skupnosti Kokrškega odreda

Gospodarska banka Ljubljana

DELOVNA SKUPNOST LJUBLJANSKA BANKA, GOSPODARSKA BANKA LJUBLJANA ŠIRI MREŽO SVOJIH POSLOVNIH ENOT V LJUBLJANI, DA BI OBČANOM ZAGOTOVILA BOLJŠE STORITVE.

Da bi dosegli zastavljeni načrt želimo USPOSOBITI NOVE SODELAVCE s smislom za delo z ljudmi in odgovornim odnosom do dela za opravljanje del in nalog pri poslovanju z občani.

Omogočamo opravljanje PRIPRAVNIŠTVA SREDNJEŠOLCEM DRUŽBOSLOVNE SMERI po privlačnih programih, ki usposabljajo pripravnika za delo z občani, poglabljajo njegovo knjigovodsko znanje in mu dajejo sposobnosti za delo z modernimi birotehničnimi pripomočki.

Nudimo vam zanimivo delo, pripravniško nagrado v višini določeni s samoupravnim aktom, možnosti usposabljanja v poklicu, pridobitev višje stopnje izobrazbe in pomoč pri reševanju potreb vašega standarda.

Za podrobnejše informacije se oglasite pri nas osebno ali pokličite po telefonu (061) 442-466. Z veseljem vas bomo seznanili z vsem.

PISNE PRIJAVE SPREJEMAMO NA NASLOV: LJUBLJANSKA BANKA, GOSPODARSKA BANKA LJUBLJANA, SLUŽBA ZA KADROVSKE ZADEVE, ŠMARTINSKA CESTA 132, 61000 LJUBLJANA.

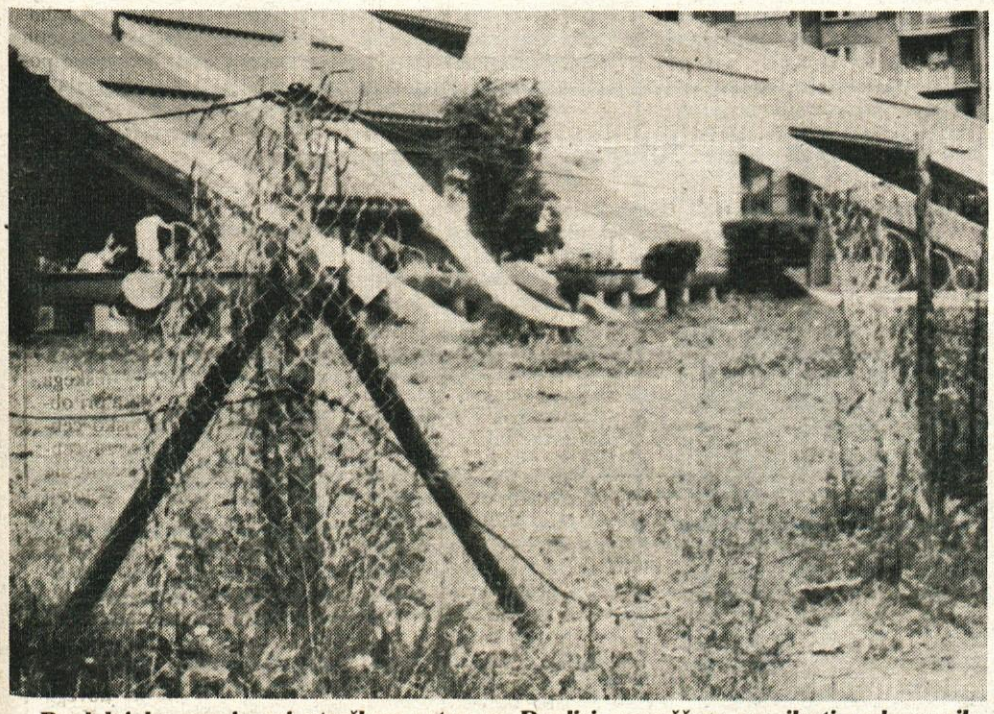

Do kdaj bo ograja pri otroškem vrtcu na Duplici prepuščena nemilosti malomarnih ljudi? Ali ne znamo poskrbeti za varnost otrok in lepši izgled našega mesta, še zlasti v glavni turistični sezoni? (D. M.)

PLANINSKO DRUŠTVO KAMNIK

VABI NA

DAN KAMNIŠKIH PLANIN,

KI BO 20. JULIJA 1986 NA KAMNIŠKEM SEDLU.

SVEČANOST OB 80. OBLETNICI POSTAVITVE PRVE KOČE NA SEDLU BO OB 11. URI.

VABLJENI VSI PRIJATELJI PLANIN!

Kamnik pogostil pare s kmečke ohceti

Natanko ob 12.45 je prisopihal muzejski vlak iz ljubljanske smeri in se ustavil na glavni kamniški železniški postaji. Z oken vlaka so veselo mahali pisano opravljeni poročni pari, ki so v spremstvu tujih in domačih novinarjev ta dan namenili za ogled Kamnika in njegovih znamenitosti. Kamničani jih niso pričakali praznih rok. V narodnih nošah so jih obdarili najprej z nageljni, potem pa so jih pogostili s posebno domačo zdravico – kruhom, soljo, orehi, in žganjem kar je star slovenski običaj. Tako pari kot novinarji so bili navdušeni nad prisrčnim sprejemom Kamničanov, še posebno pa so navdušili stranjski godbeniki, ki so po zanimivem nastopu na postaji povorko parov spremili do Titovega trga. Tuji novinarji so na svoje kamere zabeležili gostoljubne Kamničane in seveda prelepo kamniško okolico; o znamenitostih Kamnika so nekaj zvedeli že na ploščadi za kavarno, več o turističnih znamenitostih pa so novinarji izvedeli popoldne na Veliki planini, kjer so jim pripravili tiskovno konferenco. Pari so se Kamničanom predstavili na Titovem trgu, kjer jih je pozdravil predsednik občine in jim podelil darila, ki so jih prispevale delovne organizacije: Ideja, Svilanit, Svit, Utok, Kočna in Fructal-Alko. Združeno delo in zasebniki so se namreč tudi tokrat izkazali pri organizaciji in pogostitvi poročnih parov. Posebne nagrade so prispevali tudi Stol, Titan in Kozorog, pri pogostitvi parov na pikniku v Kamniški Bistrici pa so se poleg gostinca Žike Romanoviča, ki je gostom postregel z golažem, izkazale še naslednje delovne organizacije: Slovenijavino, Fructal-Alko, Meso Kamnik, Žito, Eta, Kočna in Emona iz Ljubljane.

Kamnik se je torej še enkrat potrdil kot dober gostitelj, to priložnost pa je izkoristil še za prikaz turističnih znamenitosti domačim in tujim novinarjem.

Poročne pare sta na železniški postaji, najmlajša v narodnih nošah, obdarila z nageljni

Tudi streljanje z lokom na papirnatega jelena je lahko razburljivo

Po naporni vožnji v vročih avtobusih se je v Kamniški Bistrici pošteno prilegla Fructalova »osvežitev« pa tudi »poživitev« po želji

Tekst in slike: ROMANA GRČAR

Besedo ima kovinar

Šestintridesetletni visoko kvalificirani kovinostrugar Janez Kramar že vrsto let sodeluje na tekmovanjih kovinarjev in pobira najvišja priznanja. Za svoj poklic se je izučil leta 1969 v Titanu, kjer dela že sedemnajst let. Od 5. do 7. junija je bilo na Ravnah tekmovanje kovinarjev, seveda je sodeloval tudi Janez.

Kakšno je bilo tekmovanje na Ravnah?

Delovno srečanje kovinarjev Slovenije se odvija vsako leto. Letos je bilo desetič. Uradno se to tekmovanje imenuje Memorial Franca Leskoška-Luke, in sicer na pobudo kamniškega sindikata; poimenovanje je bilo prav v Kamniku. Srečanje kovinarjev Slovenije je takorekoč republiško prvenstvo kovinarjev. Najboljša dva oz. trije se udeležijo zveznega tekmovanja.

Kako se na takih tekmovanjih preverja znanje in spretnost?

Tekmovanje je sestavljeno iz dveh delov. Najprej pišemo teorijo. Odgovarjamo na vprašanja in varstva pri delu, samoupravljanja ter na vprašanja iz stroke. Na Ravnah sem zasedel v teoriji prvo mesto. Sledi praktični del. Ocenjuje se čas in točnost izdelave izdelka. Najprej dobimo informativno risbo izdelka. Navadno razdelijo vse tekmovalce v več skupin, sam sem bil na Ravnah v zadnji skupini in sem začel z delom šele ob štirih popoldne. Časa za izdelavo je bilo devetdeset mitut, končal sem v štiriinšestdesetih minutah. Ni časa za nakupe. Če odstružiš več kot bi lahko, ti dobra uvrstitev splava po vodi. V praktičnem delu sem bil četrti, skupno pa sem zasedel tretje mesto.

Kakšno je vaše mnenje o tem tekmovanju?

Na ta tekmovanja ne prihajajo najboljši. Dobri so, toda so še boljši, ki se bojijo zapraviti svojo »slavo« in se tekmovanja rajši ne udeležijo. Kljub temu je konkurenca zelo močna. Kakšnih deset tekmovalcev prihaja na ta tekmovanja že deset let, vedno so med prvimi. Točkovanje je zelo fer, saj kontrola niti ne ve, čigav izdelek pregleduje, vse je šifrirano. V prvi vrsti so taka tekmovanja srečanja in izmenjava izkušenj. Tekmovalec nima od takšnega tekmovanja nobenih koristi, mislim denarnih. Za takšno tekmovanje te prijavi delovna organizacija, vendar če hočeš na republiško tekmovanje, moraš osvojiti prvo oz. drugo mesto na regijskem tekmovanju.

Sam ste že večkrat sodeloval na republiških in zveznih tekmovanjih?

Dosedaj sem se udeležil štirih republiških tekmovanj in dveh zveznih. Na Jesenicah in v Kamniku sem bil prvi, na zveznih tekmovanjih pa sem dvakrat zasedel enajsto mesto. Za zadnje tekmovanje na Ravnah sem se odločil predvsem iz trme, ker so prijatelji menili, da si po lanskem neuspehu na regijskem tekmovanju ne bom več upal na tekmovanja. Letos je šlo brez problemov, zopet sem prišel na republiško tekmovanje in zasedel tretje mesto, kar tudi ni kar tako. Najbrž bom šel tudi na zvezno tekmovanje, letos je v Kragujevcu. Ponavadi sta šla dva, letos pa bomo šli najbrž trije. Uvrstitve na zveznem tekmovanju težko napovem, ker gre bolj za loterijo. Nikoli ne veš na katerem mestu boš pristal.

Ste bili edini Kamničan na republiškem tekmovanju?

Ne, sodelovalo nas je več v različnih kategorijah. Jaz pri kovinostrugarjih, pri brusilcih Stane Žirovnik in Dušan Marinko, rezkalce je zastopal Miha Pregel, ključavničarje Valentin Hribar, kovače Jože Letnar ter varilce Danilo Lipovšek. Kamniška sindikalna organizacija nas je prijavila, le to in nič drugega, nobene druge podpore nismo dobili. Kamničani smo bili najštevilnejša ekipa, toda prepuščeni sami sebi. Ekipe od drugod so bile veliko bolj organizirane. Doslej so Kamničani dosegali same vrhunske rezultate, letos pa ni bilo tako briljantno, gotovo je kriva tudi slaba organizacija.

Kakšna je razlika med republiškim in zveznim tekmovanjem?

Razlikuje se predvsem po teoriji, pa tudi po drugačnem pristopu k delu. Teorijo sicer dobiš v svojem jeziku, original pa je v srbohrvaščini. Če so prevodi dobri, so navadno tudi odgovori. Domačini so na zveznih tekmovanjih že po pravilu priviligirani in jih že vnaprej razglašajo za favorite. Na republiških tekmovanjih se take stvari ne dogajajo.

Kdo lahko pričakuje dobro uvrstitev?

Sam lahko rečem, da je ogromno rutinerjev, ki se uvrščajo na zvezna tekmovanja po petkrat, celo šestkrat. So takorekoč v špici kovinarjev. V teoriji lahko dosežeš zelo dobre rezultate, če le malo pogledaš gradivo. Prednost imajo seveda tisti, ki so že večkrat sodelovali na takšnih tekmovnajih. Pri praktičnem delu igrajo glavno vlogo kovinarji s deset do petnajst let delovnih izkušenj. Slaba koncentracija in trema onemogočata dobre rezultate začetnikom, saj so negotovi, le izjemoma zasedajo visoka mesta.

Janez za svojo stružnico v Titanovi proizvodni hali.

Kaj menite o svojem poklicu?

Poklic kovinostrugarja je lep in zanimiv. Priporočam ga mladim, ki jih zanimajo kovinarski poklici. Še posebej je zanimivo, če delaš v neserijski proizvodnji. Sam sem bil tudi ključavničar, vendar mi kovinostrugarstvo bolj ustreza. To je spoštovan, cenjen poklic. Res je, da si včasih tudi umazan, toda to ni nič proti veselju, ko končaš nek izdelek in uresničiš zamisel načrtovalca.

DAMJAN GLADEK

ljubljanska banka

Gospodarska banka Ljubljana, n. sub. o.

Poslovna enota Kamnik
Tomšičeva 1

Svet delovne skupnosti poslovne enote Kamnik vabi k sodelovanju

večje število pripravnikov

z V. st. strokovne izobrazbe ekonomske smeri.

Kandidati naj prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo na naslov Ljubljanska banka-Gospodarska banka, Poslovna enota Kamnik, Tomšičeva 1.

Odprt lovski dom na Vegradu

Ob prazniku KS Kamniška Bistrica in Godič so lovci LD Stahovica v soboto 14. junija odprli prenovljeni dom na Vegradu kot lovski dom.

Po pozdravnih besedah Antona Teršeliča, predsednika lovske družine Stahovica in ob zvokih fanfar stranjskih gasilcev je prenovljeni lovski dom odprl Boris Zakrajšek, generalni direktor Industrije pohištva Stol Kamnik.

Po ogledu manjše lovske razstave in pregleda zgodovine in dela LS Stahovica so se občani zbrali v dvorani doma, kjer sta zbranim govorila predsednika KS Kamnška Bistrica in Godič. Sledila je podelitev priznanj OF aktivistom obeh krajevnih skupnosti, ki sta jih podelila predsednika obeh KO SZDL. Podelili so tudi knjigo Kurir Slovenije vsem partizanskim kurirjem s tega območja.

Predsednik zveze lovskih družin Ljubljana je podelil LD Stahovica posebno priznanje za dosežene uspehe pri gospodarjenju z lovišči in pri obnovi doma. Lovska zveza Slovenije je za prizadevanja na področju gojitve divjadi odlikovala več članov LS Stahovica z odlikovanji Lovske zveze.

Lovci LD Stahovica so se s posebnim priznanjem-kamniško majoliko zahvalili svojemu predsedniku Antonu Teršeliču za njegovo prizadevno in požrtvovalno delo pri prenavljanju doma.

V pisanem kulturnem programu, ki ga je povezoval Tone Smolnikar, TV novinar, so sodelovali učneci osnovne šole Kamniškega bataljona Stranje s pesmijo, plesi in recitacijami. Program pa so zaključili plesalci folklorne skupine Kamniška Bistrica s spletom narodnih plesov.

Prijetno srečanje občanov in lovcev se je kljub temu, da ga je od časa do časa motil dež nadaljevalo pozno v noč.

Ob otvoritvi lovskega doma so se spomnili tudi 25-letnice tega objekta, ki so ga s sodelovanjem občanov in delovnih kolektivov tega območja odprli 9. junija 1961. Še posebej pa so se lovci ob tej priložnosti zahvalili za sodelovanje pri obnovi doma kamniškim delovnim organizacijam Stolu, Rudniku kaolina, Zarji, Menini, Ideji, Kočni, bratom Šraj z Radomelj, ter drugim delovnim organizacijam in posameznikom, ki so z materialom in denarjem podprli obnovo.

Lovci so zagotovili, da bo lovski dom na Vegradu spet postal središče družabnega in kulturnega življenja občanov pod Kamniškimi planinami, mesto, kjer se bodo srečevali lovci vseh naših lovskih družin, si izmenjavali izkušnje in se usposabljali za odgovorne naloge pri gojitvi divjadi in varstvu našega okolja.

F. Svetelj

Odlikovanje Matiji Jenku

Predsedstvo SFRJ je na predlog organov upravljanja in družbenopolitičnih organizacij Svilanita ter na predlog DITT Kamnik in Zveze inženirjev in tehnikov tekstilcev Slovenije odlikovalo Matijo Jenka, direktorja Svilanita, z visokim priznanjem – REDOM DELA Z ZLATIM VENCEM. Odlikovanje mu je na skupščini Zveze inženirjev in tehnikov tekstilcev Slovenije 31. maja 1986 v Induplati Jarše podelil predsednik omenjene skupščine Peter Šubic.

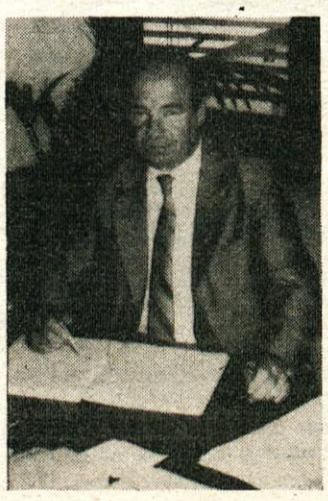

Nekaj dni za tem sem ga obiskala na njegovem delovnem mestu in ga poprosila za nekaj besed. »Odlikovanje me je presenetilo, a takoj moram poudariti, da je to priznanje celotnemu kolektivu Svilanita, kajti uspehi DO niso odvisni samo od vodstva, ampak od prizadevanj slehernega delavca. Svilanit si je v dobrih 30 letih zgradil moderno tovarno iz praktično treh majhnih obratov. To priznanje me obvezuje in mi daje novih idej in moči za še boljše delo v prihodnje.

Letos smo zadovoljni s poslovanjem, saj smo kljub visoki inflaciji dosegli dobre rezultate. V posebno zadovoljstvo mi je, da smo po nekaj letih zatišja ponovno uspeli z modernizacijo uvožene tehnološke opreme, katere vrednost znaša 1,16 milijarde din. S tem smo napravili velik korak v izboljšavi strojnega parka in si omogočili konkurenco na zahtevnem domačem, predvsem pa inozemskem trgu,« je dejal Matija Jenko.

To odlikovanje pa tovarišu Matiji Jenku ni edino, saj ga je predsedstvo SFRJ že 1974 odlikovalo z REDOM DELA S SREBRNIM VENCEM, podeljeno mu je bilo na slovesni seji DS ob 25-letnici Svilanita. Leta 1970 pa je prejel javno priznanje občine Kamnik

VERA MEJAČ

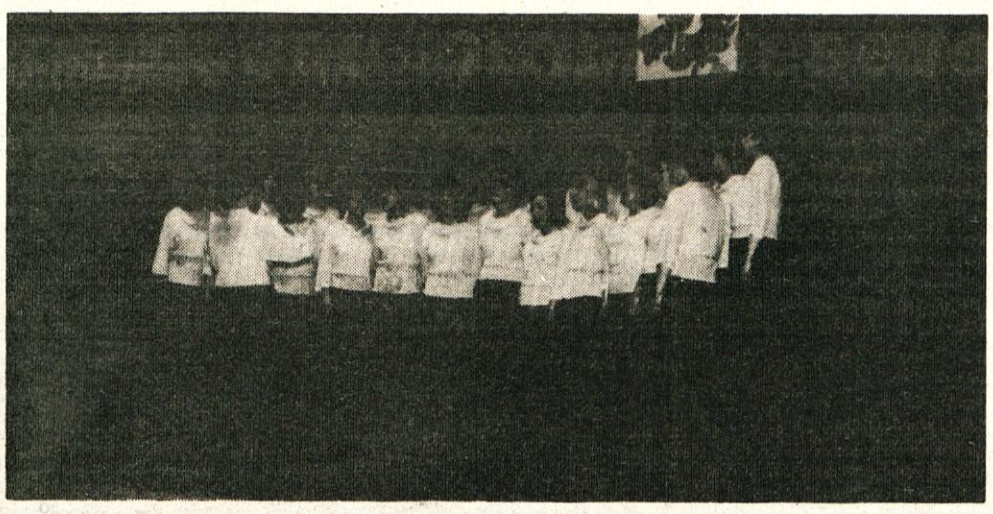

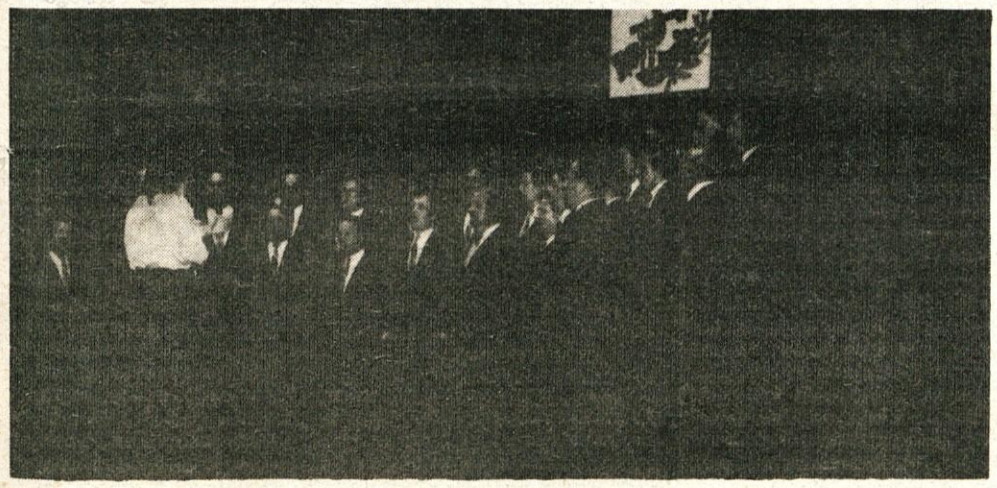

Peto srečanje pevskih zborov

V dvorani osnovne šole v Mostah je bilo v soboto, 14. junija zvečer peto srečanje pevskih zborov. Slovesen sprejem rojakov slovenskega prosvetnega društva Gorjanci iz Kotmare vasi v Avstriji pripravili člani kulturno-umetniškega društva iz Most. Plesalci iz folklorne skupine so se zavrteli v taktu polke in valčka. Tov. Razpotnik, predsednik KS Moste je pripravil v imenu KUD Moste.

V programu so se najprej predstavili pevci moškega pevskega zbora KUD »Janko Kersnik« iz Lukovice. Zborovodja Peregrin Capuder, ki je zboru zvest že od ustanovitve, pravi, da so fantje in možje zelo prizadevni. Zapeli so repertoar različnih pesmi, od lovskih, furmanskih, ljubezenskih pa do domovinske.

Povezovalka večera, Iva Žnidaršič, je pripravila ustrezen vezni tekst slovenski ljudski pesmi, ker je izraz naroda, kulture. Mali narodi ljubimo domovino na poseben način, ljubimo vse njene kotičke. S pesmijo pa se podirajo vse zapreke, ki nastanejo zaradi jezika. To so dokazali člani slovenskega prosvetnega društva Gorjanci iz Kotmare vasi v Avstriji. Pevci različnih starosti, mladi recitatorji in igralci so to izpričali preprosto in doživeto.

SPD Gorjanci slavi stoletnico organiziranega delovanja v Kotmari vasi. Še naprej želijo nastopati in ostati povezani z »rodno materjo«. Matjaž Kmecl pravi v

knjigi Zakladi Slovenije: »Da o petju ne govorimo, o značilnem, žalostnem, zateglem, sentimentalnem petju, ki ga nobeno nasilje nikoli ni zatrlo. Koroška slovenska pesem ima posebno moč! Celo spreobrnjenci, vindišarji in tisti, ki se delajo, da so nesporni in neposredni potomci Bismarckovi ali Schönererjevi, jo udarijo po slovensko, ko so v pozni, posvečeni uri na »fajerberkarski« veselici primerno nažgani in primerno v oblasti skritih nagonov.«

S svojo ubranostjo in složnostjo nas je prevzel koroški mladinski pevski zbor, katerega zborovodja je Jožko Pack. Dekleta in fantje se zavedajo lepote Koroške, saj so sami zapeli: »Oj, lepa naša si dežela, Koroška, naj vse te slavi.«

Za predah sta šestletna deklica in deček ob spremljavi mlade kitaristke zapela priljubljeno »Že ajda zori« in »Ob bistrem potočku je mlin.« Sledila je igrica otrok igralske skupine iz Kotmare vasi z naslovom »Rasti, rasti, rasti. . . « Z igro in besedo so prikazali, kako zraste korenje, sončnica, tepka, denar pa ne, četudi ga sadimo in negujemo celo poletje.

»Blagor hiši, kjer se petje sliši,« pravijo Korošci, ki se zbirajo ob večerih, da skupaj zapojejo. Mešani pevski zbor je bil zadnji iz programa SPD Gorjanci. Tudi v njihovih pesmih je čutiti ljubezen do domovine, medsebojno prijateljstvo in pripadnost. Posebno iz srca pa so zapeli »Rož, Podjuna, Zila.«

Skupni koncert pevskih zborov so zaključili pevci mešanega pevskega zbora KUD Moste pod vodstvom zborovodja Franca Spruka. V petih letih, odkar delujejo, so prav v tem letu občutno napredovali in nas prijetno presenetili. Veliko truda so vložili in tako prispevali h kulturnemu napredku v naši vasi, saj jih domačini in okoličani radi poslušamo in spremljamo od koncerta do koncerta.

Zanimivo se je pogovarjati z našimi rojaki na Koroškem. V vsaki besedi se čuti pripadnost rodni domovini, čeprav po drugi strani izražajo zaskrbljenost glede mlajše generacije, ki živi in dela z nemško mladino. Prizadevajo si ohranjati stike z našimi ljudmi, saj le-tako upajo na obstoj.

Razšli smo se z željami na skorajšnje snidenje in si zaželeli sreče pri nadaljnjem delu in razvijanju.

Zbori so s seboj ponesli spominske plakete in simbolična darila, ki so si jih izmenjali med seboj. Plakete je podelil predsednik KS Moste tov. Razpotnik, v zahvalo in spomin na peto srečanje pevskih zborov v Mostah. Nastopajoči in vsi prisotni pa se zahvaljujemo KS Moste za denarno pomoč pri izvedbi tega srečanja, saj je bilo vzdušje v dvorani prijetno, razigrano, skratka prijateljsko in odprto za pristno domačo besedo.

TATJANA SIVEC

Izzvenela je še ena pevska sezona

S pesmijo je izzvenela še ena pevska sezona pevk in pevcev DKD »Solidarnost« iz Kamnika. Pevsko sezono so zaključili na največji slovenski manifestaciji zborovskega petja na Taboru pevskih zborov »POJO NAJ LJUDJE« v Šentvidu pri Stični, kamor že vrsto let redno zahajajo.

Pevska sezona 1985/86 je bila za oba zbora dokaj bogata. V sezoni se je zvrstilo prek sedemdeset vaj in okoli dvajset nastopov, člani moškega zbora pa so sodelovali še na prek sedemdesetih pogrebnih svečanostih.

Največjo nagrado za svoje prizadevanje so pevke in pevci prejeli ob rednem letnem koncertu maja v kino dvorani »Dom« v Kamniku s številnimi poslušalci, ki so z zanimanjem spremljali izvajanja pesmi Matije Tomca, Josquina de Presa, Johannesa Brahmsa, Pavleta Kernjaka, Rista Savina, Benjamina Ipavca, Cirila Preglja, Radovana Gobca in drugih. Poslušalci niso skoparili z aplavzom, posebno pa sta »vžgali« pesmi moškega zbora »Nič več ne bom hodil pod okence tja« – Radovana Gobca in »Je na dravc'm'nva« – Mirka Kernjaka, pri katerih je solist Franc Kremžar požel aplavz na odprti sceni.

Pevke in pevci so razžarjenih obrazov zapuščali dvornao, hvaležni občinstvu za izkazano priznanje z obiskom in aplavzom. V začetku junija sta oba zbora sodelovala v kulturnem programu na zboru invalidov Gorenjske, kjer je moški zbor prejel plaketo za dolgoletno sodelovanje pri proslavah, katere prirejajo invalidi. Teden dni zatem so pevke in pevci potovali v Griže pri Žalcu na mali tabor pevskih zborov »Pojo naj ljudje«; tega tabora so se udeležili že šestič. Srečanje pevskih zborov v Grižah, katerega mentor je Mitja Gobec, je zares prisrčno, saj pevci po končanem nastopu v veselem delu programa pokramljajo in izmenjajo misli ter ideje.

Med skorajda osemtisoč pevci so bili v nedeljo, 22. junija, v Šentvidu pri Stični tudi pevci in pevke Solidarnosti. Moški zbor je bil v Šentvidu štirinajstič, ženski pa enajstič. Kljub naporom, ki jih udeležba na taboru terja od pevcev, ne izgubljajo volje in se nameravajo še udeleževati te pevske manifestacije.

Tako so pevke in pevci Solidarnosti zaključili pevsko sezono. Sedaj je pred njimi zasluženo »pevski« počitek dveh mesecev, kar pa ne velja za člane moškega zbora, ki bodo prav gotovo morali odmor prekinjati zaradi pogrebnih svečanosti. Kaj hitro bosta dva meseca naokoli in spet bo treba hoditi na vaje, snovati načrte za nastope in gostovanja. V programu dela za prihodnjo pevsko sezono imajo kar precej napisanega. Poleg nastopov je v programu tudi številčna krepitev in seveda tudi kakovostna rast obeh zborov. Vrata obeh zborov so odprta vsakomur, ki ima veselje do petja in precej volje za redno obiskovanje vaj.

Naj si pevci skupaj z obema zborovodkinjama Ivico ROPAS in Karlo URH naberejo novih moči za prihodnjo pevsko sezono.

MAJ

Ženska srednjih let najame v Kamniku ali bližnji okolici opremljeno garsonjero ali sobo. Tel. 832-229 po 20. uri ali pisno ponudbo pod šifro »pomoč ostarelim ali drugo« na uredništvo Kamniškega občana.

Mimogrede

Nič kaj rada ne hodim na proslave, slovesne seje ali kakor že imenujem te spomine trenutkov. Tokrat pa se je šušljalo, da bo nekaj drugačnega, boljšega, svežega, skratka nekaj lepega! Dovolj, da me je zamikalo in sem šla. Ne zaman!

Temna dvorana, le dva reflektorja sta obvladovala ves prostor. Klop, postelja, stol, stojalo – vse prekrito z belimi rjuhami, zadaj pa črn zastor. In oglasil se je prvi fant – kar na balkonu v dvorani. Oj, sonca moč me je užejala,
ko z vigredjo se vračam iz daljine...

Imel, marjetica, sem deklico,... Drugi recitator se je sprehajal kar med nami. Povzpel se je na oder, tam deklici podaril bele marjetice in po prstih sta odšla... In spet tretji v dvorani, pristopi k dekletu na klopi, se nasloni na mehko ležišče... in pokrije ga bel prt...

Daj pridi, da zabrodiš v lepki krvi,
telo te vrelo kliče, pridi ponj!

Vmes pa kitara, tišina, pa spet zvoki strun...
Bil je kratek liričen utrinek Balantičeve poezije na slavnostni seji ob krajevnem prazniku v Komendi. Ob tem sem se nehote morala vprašati dvoje.

Najprej – zakaj je bilo treba desetletja čakati na Muževo stebliko, na mojstrsko grajene sonete, na drzne metafore, polne poetične očarljivosti in nevsakdanje lepote?

Drugič pa – zakaj nismo znali že pred leti vdihniti proslavam nekaj duše, nekaj srca, nekaj – človeškega? Je bilo treba čakati na Mirota in njegove prijatelje, da so prekinili mrtvilo in končno našli nekaj izvirnega? Ali pa je morda tudi čas tak, da nam ni več do bombastičnih in puhlih fraz, pač pa nas predrami Beseda, ki je kot sveža studenčnica, zajeta pri samem izviru, ki privre na dan šele potem, ko se napije življenjskih sokov na dolgih in zavitih poteh v globinah... Pesem zapeta v tihoti in mrakoti, povedana bolj z dušo kot z rokami...

Da bi še slišali take recitale, za katere ni treba denarja in tehnike, ampak le nekaj ljudi in dobre volje. Potem bo nemara spet več ljudi hodilo v Dom, v šolo, v telovadnico...

IRENA URBANEC

Uspela razstava v Srednji vasi

KD Srednja vas se je odločilo, da predstavi delo, konjičke, in nasploh vse, kar se dogaja v KS. Kako jim je to uspelo, smo si lahko ogledali 20. in 21. junija v prostorih zadružnega doma v Srednji vasi.

Razstava je zajela vse, kar so bili krajani pripravljeni predstaviti. »Šli smo med ljudi. Od hiše do hiše. Odziv je bil enkraten. Starejši so pobrskali po podstrešjih in našli marsikaj. Ženske so pekle in pripravljale raznovrstne jedi. Mlajše družine so pripravile razne vezenine in pletenine, gobeline. Kdor ni imel nič, je dal kakšno dobro idejo ali nasvet. Bili so navdušeni, da se je kdo tega sploh domislil.«
Tako Slavi Belaj, podpredsednik SZDL, ki je zbirala po Srednji vasi.

Razstavljeni predmeti so bili vzorno pripravljeni, jedi okusno aranžirane, prava paša za obiskovalce. Slednji so lahko dobili informacije o vsem, kar je razstava nudila. Za to so skrbeli člani kulturnega društva. O tem je spregovorila Marija Bučevec: »Obisk je bil dober. Približno 300 obiskovalcev se je zvrstilo od 18. ure 20. 6. do 18. ure naslednjega dne. Bili so zadovoljni. Vsem smo ponudili medico in pecivo. Največ se jih je ustavilo pred rezbarijami, gobelini in vezeninami. Med starimi predmeti je bila najbolj zanimiva knjiga z letnico 1744, šivalni stroj star okoli 120 let in lončena posoda, stara več kot 200 let.

Mnogi bi radi knjigo pohval in pripomb. Nekateri so predlagali, naj bi odprli za stare predmete stalno zbirko. Zaenkrat je to nemogoče, ker nimamo prostora. Ostale pripombe bomo upoštevali ob naslednji razstavi.«

Predstavil se je tudi likovni krožek. Žgani in lakirani predmeti so popestrili razstavo in dokazovali, da mladim ne manjka volje in domišljije.

KD je obenem z razstavo pripravilo tudi veselico. »Veselico je pokvarilo vreme, vendar je razstava uspela. K sodelovanju je pritegnila veliko ljudi, kar pomeni nove aktivne člane za društvo, ki je staro komaj 3 leta. Imamo tudi etnološko sekcijo, ki tudi letos sodeluje na prireditvi kmečka ohcet v Ljubljani. Dejaven je tudi pevski zbor Mavrica, letos se je predstavil na reviji v Kamniku. Trenutno zaradi bolezni zborovodje ne vadi. V okviru društva igralska sekcija predstavi krajanom letno vsaj eno igro.

Krajani se radi vključujejo v delo društva, samo spodbuditi jih je treba, dati ideje. Vsem se najlepše zahvaljujem za pomoč in sodelovanje pri veselici in razstavi.«

Tako o delu društva predsednik KS Srednja vas Darko Klančnik.

KD društvo Srednja vas ne počiva in je lahko zgled za mnoge, ki tarnajo, da med ljudmi ni interesa za kulturno dejavnost.

A. Š.

In memoriam Ignacu Cimpriču

POSLOVILI SMO SE OD NAŠEGA UPOKOJENEGA SODELAVCA IGNACA, KURJAČA V VZDRŽEVALNI DELOVNI ENOTI.

Rodil se je leta 1909 na Primorskem, kjer ni imel bogato obložene mize, niti ne možnosti za dobro zaposlitev. Zato ga je življenjska nuja vodila po raznih krajih Slovenije in Italije vse dokler si ni ustvaril svoj dom v Šmarci. Še dobro se spominjamo, kako nam je pripovedoval, kaj vse je doživljal med vojno in kakšno težko delo je opravljal na gradbišču hidroelektrarne in v solinah. Povsod kjerkoli je bil, je bil cenjen in spoštovan, ker je bil pošten in je vsako delo z veseljem opravljal.

Takšnega imamo v spominu delavci Svilanita, dinamičnega, nikoli utrujenega, prijetnega, preprostega, toda vedno odločnega zagovornika svojih dobrih idej.

Vsako slovo je težko, vsako izgubo spoštvanega in cenjenega sodelavca, soborca za razvoj odnosov občutimo kot rano, kot novo nastalo praznino. Hvala Nacetu za vse kar je storil za Svilanit in za nas, njegove sodelavce.

Delavci DO
SVILANIT

Odmevi, polemike...

Še nekaj misli o našem glasilu

Ob 25. obletnici izhajanja Kamniškega občana bi tudi jaz zapisala nekaj misli, ki me včasih obidejo kar mimogrede, včasih pa o njih resneje razmišljam. Predvsem sem, kot večina bralcev, zadovoljna, da takšno glasilo imamo in da v njem lahko zasledimo prispevke z aktualno vsebino in takšne, ki še posebej pritegnejo našo pozornost. To pa predvsem zato, ker pač pišejo o stvareh, ki so značilne samo za nas in obsegajo samo našo občino. O teh, bolj ali manj zanimivih in aktualnih dogajanjih, v drugih občilih nimamo priložnosti prebrati, ker pač niso vezana na eno samo območje.

Kar pa se tiče same vsebine glasila, predlagam, da bi jo včasih popestrili s kakšnimi manj resnimi problemi, ki tarejo našo občino ali posameznike, ker tudi teh ne manjka. Do njih pa bi prišli preprosto tako, da bi izpeljali anketo med naključno izbranimi občani in poskušali izvedeti o tem in onem, kar jih »žuli«. Prva takšna tema je že pri roki: govori se namreč, da bodo v poletnem času trgovine v centru Kamnika odprte tja do 21. ure. Mogoče bi bilo zanimivo slišati, kakšno mnenje imajo Kamničani o morebitnem ukrepu oziroma o njegovi smiselnosti.

V glasilu lahko večkrat zasledimo tudi vabilo k dopisovanju v Kamniški občan. Motivacija različnih picev res ni posebno velika, saj pod članki največkrat zasledimo ena in ista imena. Eden od vzrokov za majhno število dopisovalcev je najbrž tudi v preveliki samokritičnosti nekaterih posameznikov, ki so sicer vešči pisanja, pa se jim zdi, da njihovo razmišljanje in obravnavana tema ni dovolj zanimiva za objavo. Toda prav to, namreč mnenja iz »baze«, so tista, ki pritegnejo. Zato bi uredništvo prav to lahko večkrat poudarilo, kar bi marsikoga opogumilo, da bi svoje misli prenesel tudi naprej, ne pa samo napisal in jih shranil med svojo zbirko »spominov«.

Nekaj pa je, kar moti predvsem mene in moje sovaščane; in sicer je to neredno dostavljanje »občana« na dom. Zgodi se, da tudi mesec ali dva ne dobimo na vpogled niti ene številke izvoda. Ne vem, kako je dostavljanje organizirano med osnovnošolci in kakšen pristop imajo oni do svoje naloge, toda očitno je, da v tej smeri v naši KS ni vse urejeno. Mogoče bi morali dostavljalce poučiti, da je to naše glasilo, da ima vsaka družina pravico do enega izvoda in da je to glasilo marsikomu, zlasti starejšim vaščanom v odročnejših krajih, edini vir informacije in, da marsikomu zapolni drugače samoten popoldan ali večer.

Uredništvu in vsem dopisnikom pa želim še naprej srečno roko pri pisanju in urejanju glasila.

Sabina Baraković

Nekaj grenkih in bodečih

Da je človek človeku-volk, bo kar držalo, saj bomo kmalu drug na drugega le še renčali. Najboljši dokaz za to trditev je Ljubljanska banka, ki je postala neusahljiv vir pritožb trpečih občanov.

*Banka na Titovem trgu je znana po dolgih vrstah, kajti druga blagajna **nikoli** ne dela in uslužbenci se gladko požvižgajo na vrste, ki se neusmiljeno daljšajo. Poleg tega očitno ne poznajo niti osnov bontona, neskončno zapletajo nejpreprostejše zadeve in so do strank pogosto nesramni. Ponujata se dve rešitvi: lahko bi zamenjali sitne stranke s pohlevnejšimi ali pa se vprašali, kdo je zaradi koga tam.*

Druga stvar, ki me neustavljivo žuli, so drva. Rekli boste, da so drva zelo koristna zadeva. So, dokler skladovnice drv ne stojijo na zelenici. In prav to se dogaja v naselju ob Kranjski in Ljubljanski cesti. Ljudje so pripravljeni neznansko tuliti na otroke, ki si drznejo igrati na travi, drva pa so kot svete krave nedotakljiva.

Potem so tu tudi garaže v istem naselju. Vsak dan bolj spominjajo na hleve. Fasade so skrajno zanemarjene, omet odpada v kosih, nekatera vrata kričijo po barvi in čopiču. Lastnikov je kar precej, zato bi bil že skrajni čas, da bi se sestali in to grdobo popravili. Če jih že ne moti neestetski izgled, naj to storijo kar tako – zaradi čuta odgovornosti.

Iz enakega razloga bi morali ukrepati tudi trgovci, ki imajo v tem okolišu trgovine. Okolica prodajaln je skrajno zanemarjena in umazana. V tujini trgovci pogosto tekajo z metlami in cunjami okrog prodajaln, pri nas pa je metla očitno statusni simbol revežev. To pa mi nismo, kajne!

In na koncu naj še potrkam na vest tistih staršev, ki svojemu sinu očitno dovolijo, da se vozi po potkah med bloki z motorjem in si tako skrajša pot do ceste. Vsekakor bi mu morali razložiti, da mu to, da je njihova garaža na dvorišču hiš ob Ljubljanski cesti, ne daje pravice, da dvorišče uporablja kot poligon za divjanje z motorjem. Ali naj mu to razloži kdo drug?

To so le tokratni žulji. Še več jih je in morda bo treba tudi s prstom pokazati na tiste, ki se obnašajo tako, kot da se svet vrti le zaradi njih.

Če menimo, da smo kulturen narod, je treba to tudi dokazati – vedno in na vsakem koraku.

Človek

Franc Uršič

Da ne bi pozabili

(nadaljevanje iz prejšnje številke)

Ker je zaselek viden iz Kamnika, so jih Nemci opazili. Na belo nedeljo zjturaj, 16. 4. 1944 so se Nemci odločili uničiti partizane in zaselek. Proti Stahovici se je odpeljalo devetdeset kamionov nemške motorizirane enote, kjer se je razdelila v tri smeri. Prva kolona trideset kamionov je krenila v smeri Bistričica-Okroglo, druga kolona je šla do Iverja in se usmerila po dolini Potoka, z namenom priti v zaselek okroglo s severne strani, tretja kolona se je odpeljala do Kopišč in mimo Ribje peči krenila v dolino Korošice. Domači obveščevalci Francka Rak (Miklič), Janez Dolinšek in Mirko Golob so opozorili vaščane in borce na Okroglem o premiku nemške motorizirane enote. Med tem časom pa je komandir kamniške grupe VOS poslal Antona Udoviča-Milana-Budimirja, ki je bil član okrožne komisije, na Korporacijo na Stahovico po konja za prenos ranjenca. Naletel je na premik nemških motoriziranih enot in z vso naglico prijezdil na Okroglo.

Takoj je bil sklican zbor borcev, ki so prejeli navodilo o umiku iz vasice, saj se grupa VOS, v kateri je bilo okrog 45 borcev, od tega le enajst dobro oboroženih, ni mogla spopasti z svoražnikom. Umaknili so se na Čisto reber – Cicelj okoli pol devete ure. S seboj so odnesli ranjenega Janeza Trpotca. Glavnina je bila usmerjena proti Kamniškemu vrhu, nekaj borcev pa je čakalo na patrulji, ki sta bili v ozadju. Patrulja, ki jo je vodil Franc Spruk-Lado, se je srečno vrnila, drugo patruljo, ki jo je vodila po bližnjici v smeri Slevo domačinka Angela Žagar, so Nemci napadli in na čistini pri prehodu v Slatno pobili. Padli so desetar Lovrenc Slevc, Miha Žagar, oba iz Črne, ter mitraljezec Ignac Dolenc iz Šmarce. Angelo Žagar so Nemci ujeli in odpeljali v zapor. Ti trije padli borci Kamniške grupe VOS so bili pokopani pod pokopališčem v Stranjah in po osvoboditvi prekopani. Umikajoči se borci so bili napadeni tako od druge kot tretje nemške motorizirane kolone, vendar so se srečno brez izgub prebili skozi Brsnike v Dolski graben in tam prenočili.

S tem je bila vasica Okroglo popolnoma prepuščena Nemcem. V Jevudovi hiši so Nemci zasliševali vsakega vaščana posebej. Tu so imeli več tednov v oskrbi ranjenega partizana Slavka Avblja-Virga, ki je komaj pet dni prej odšel. V Vovrinovi hiši, kjer so imeli še pol ure prej ranjenega partizana Janeza Trpotca, so Nemci našli njegovo ležišče in vse polno sledi o navzočnosti soborcev. Bil je vse prekratek čas od odhoda partizanov do prihoda Nemcev, da bi se dalo karkoli prikriti. V Martinčevi hiši so Nemci našli partizansko skladišče.

Na zaslišanju so Nemci hoteli vedeti vse o partizanih, vaščani pa so se izgovarjali v glavnem z nevednostjo. To je povzročilo določene dvome, kaj z vaščani storiti? Na kraju, kjer stoji spominsko obeležje o požigu vasi, je imel vsak vaščan svojega stražarja vse od 9. ure dopoldne do 15. ure, ko se je kolona pomaknila v dolino, toda sedaj z vozovi naropanega imetja, z živino, poklanimi prašiči in kokošmi in vaščani, katere so prvotno nameravali celo postreliti. Da jih niso, je po vsej verjetnosti odločil umik partizanov iz vasi. Vsega skupaj je bilo dvanajst vaščanov te vasice odpeljanih v kamniške zapore in od tam v izseljeniška taborišča v Nemčijo.

Ko so izropali imetje, so Nemci pričeli s požigom vasice. Kar je bilo lesenega, je pogorelo do tal, zidovi pa so postali le neme priče pogorišča. V bližini vasice je bilo tudi več partizanskih bunkerjev. Motorizirana žandarmerijska enota teh bunkerjev v času uničenja vasice ni odkrila, niti bližnjega s hrano. Odkrili tudi niso bunkerja v Samotniku, ki je bil dobro prikrit med vasico Okroglo in Cicljem. Tragedija tega partizanskega bunkerja se je zgodila 23. februarja 1945, ko so ga odkrili belogardisti. V bunkerju so našli tri partizane, ki so se slučajno sešli. Vsak izmed teh treh borcev je imel drugo delo ali zadolžitev. V njem so bili Fance Urh iz Zg. Stranj, Jože Martinc iz Sp. Stranj ter Jože Komatar iz Stahovice. Počutili so se dokaj varne, zato niso imeli straže in je le od časa do časa kdo izmed njih šel ven na opazovanje. Zgodilo se je, da je prišel iz bunkerja Urh takorekoč belogardistom pred puškine cevi, ker je bil bunker že obkoljen. Omahnil je v smrt tik pred vhodom. Bil je komandir transportne čete, ki je prenašala in deponirala različen vojni material, od municije do oblačil in hrane. Takrat je bila že organizirana zavezniška pomoč in so jo letala odmetavala na Veliko planino. Drugega borca Jožeta Martinca-Čikaga so ujeli, ker ni mogel ubežati iz bunkerja. Martinc je v gospodarski komisiji skrbel za lov in ribolov ter kot referent pomagal na ta način s hrano partizanom. Za belogardiste je pomenil Jože Martinc še posebno velik plen, saj je bil oče dveh sinov partizanov, ki sta padla leto prej, Slavko 17. marca 1944, Ciril pa 29. decembra 1944. Ujetega Martinca so zverinsko mučili, preden so ga ustrelili. Še prej so ga s pretvezo, naj jim odkriva in kaže partizanske bunkerje, gonili iz zapora v gozd vse tri dni, ko je bil ujet in ga 26. februarja 1945 ubili v Praproški gmajni v Zakalu. Ubijalec mu je sezul čevlje in se z njimi v rokah hvalil, da ga je ubil, ker od Martinca ni imel nobene koristi, saj mu je kazal samo prazne bunkerje. O Martincu se je veliko let po vojni govorilo, da je med ujetimi partizani pred smrtjo največ pretrpel.

Tretji ujeti borec samotniškega bunkerja je bil Jože Komatar. Bil je kurir VOS. Tudi njega so mučili in za nekaj dni zaprli v Kamniku, od tam pa odposlali v koncentracijsko taborišče pod Ljubeljem. Zaradi kratke dobe do osvoboditve je taborišče preživel.

Pogovor s čebelarjem Tonetom Plahutnikom

Pogovarjala sva se za Tonetovim čebelnjakom na Zduši, ki mu je pred kratkim dodal še dodatnih trideset panjev. Ti s svojimi živopisanimi panjskimi končnicami že od daleč pritegnejo pozornost mimoidočih – pa ne le ljudi, tudi čebele se ravnajo po barvah, saj svojo družino spoznajo ne le po specifičnem vonju, ampak tudi po barvi panja.

Na hribčku za čebelnjakom so na skoraj meter visokih kolcih »posejane« majhne hišice, ki jim čebelarji pravijo hramčki, v katerih so po štirje prašilčki, to so majhni panji – osnova za osnovanje nove čebelje družine. Čisto na vrhu tega hribčka pa je manjši čebelnjak, na katerem piše: »Po čebelah se vižaj!«

Tone je malo pred mojih prihodom iztočil pomladansko »rundo« cvetličnega medu. Kljub dokaj dobri beri – triintrideset produktivnih panjev mu je dalo dvesto kilogramov medu – pa ni najbolj zadovoljen.

»Res, da so čebele vzor delavnosti in racionalne razporeditve delovnih nalog, da bi se človek že glede tega lahko po njih »vižal«, vendar kaj, ko pa so same čedalje bolj »iz viže«. Naše čebelarstvo v zadnjem času vse bolj ogroža varoza in druge bolezni, predvsem huda gniloba čebelje zalege, kar ob neugodnem gospodarskem stanju v čebelarstvu še poslabšuje razmere. Drugi največji škodljivec čebel je v današnjem času človek, ki iz nepoučenosti ali ravnodušnosti do teh živalic s pesticidi zatira plevel na polju in škropi sadno drevje med cvetenjem, ne da bi pravočasno opozoril čebelarje, da bi čebele zaprli.«

Pa kljub temu se Tone še vedno z veseljem ukvarja s svojimi čebelami, skuša z dragimi, uvoženimi zdravili odpraviti bolezen iz njihovih panjev to skrb in strokovni pristop k tej stroki pa mu čebele (če so ugodne vremenske razmere) tudi bogato poplačajo s svojimi izdelki, ki s svojimi zdravilnimi učinki čedalje bolj postajajo zdravila v pravem pomenu besede.

– Svojo ljubiteljsko dejavnost nenehno razvijate, dopolnjujete z novimi panji, nekaj časa ste tudi vzrejali in prodajali matice, tudi zatiranje čebeljih škodljivcev zahteva strokovnost, pa kljub vsemu je bilo v začetku čebeljarjenje izključno vaš hobi?

»No, čisto po naključju se kljub vsemu nisem začel ukvarjati s čebelami. Seveda moraš imeti veliko veselja do tega dela in v začetku niti pomislil nisem na kakšno »znanstveno« ukvarjanje s čebelami, težave in želje po razširitvi in organiziranem ukvarjanju s to dejavnostjo so se porodile kasneje. Najprej mi je bilo čebeljarjenje velika spodbuda in motivacija pri zdravljenju alkoholizma. Z aktivnim ukvarjanjem s čebelami sem se zmotil in se obenem odločil, da nadoknadim zamujeno in s koristno dejavnostjo družbi dam svoj delež. Zakaj pravim – družbi? Zato, ker čebele čebelarju dajo le eno tretjino vsega, dve tretjini njene koristnosti ostane družbi, človeštvu. Kdo bi opraševal rastlinje, če njih ne bi bilo? Vemo pa, da so čebele udomačene živalice, in da se torej le čebelarjem lahko zahvalimo, da se naše rastlinje razmnožuje po tej, naravni poti. No, in ko sem rekel, da se nisem čisto po naključju začel ukvarjati s čebelami, sem s tem mislil povedati, da je čebelarstvo v naši družini tradicija. Že praded je bil znan čebelar, leta 1904 je celo izumil novo vrsto panja, ki se je po njem imenoval Virijantov panj. Sam sem že v otroštvu pomagal očetu v čebelnjaku, ko pa mi je leta 1973 podaril tri prašilčke (ti so osnova za čebeljo družino), sem tudi postavil čebelnjak in od takrat živim za čebele.«

– Danes imate triintrideset produktivnih panjev, ker pa sami vzrejate matice in torej poskrbite tudi za razplod novih družin, jih nameravate imeti drugo leto sedemdeset.

»Da, poleg AŽ panjev imam tudi 80 mini Zandrovih prašilčkov za vzrejo matic, ki jih potrebujem tudi za zamenjavo starih, iztrošenih matic. Matica sicer lahko živi šest let, plodna je dve leti, potem jo je potrebno zamenjati. Zaradi varoze pa matice menjam zdaj vsako leto.«

– Zakaj pa imate te lepe, pisane panje tudi oštevilčene?

»Zato, da imam boljši pregled nad posamezno družino, da se laže znajdem znotraj čebelnjaka. Vedno tudi vem, kdaj je katera od čebel zašla v sosednji panj. Nekatere res samo zaidejo, druge pa pridejo ropat med in v takem primeru jo domače stražarke napadejo (čebelarji temu pravimo, da se čebele koljejo) in ubijejo.«

– Pa nam še opišite običajna čebelarjeva opravila.

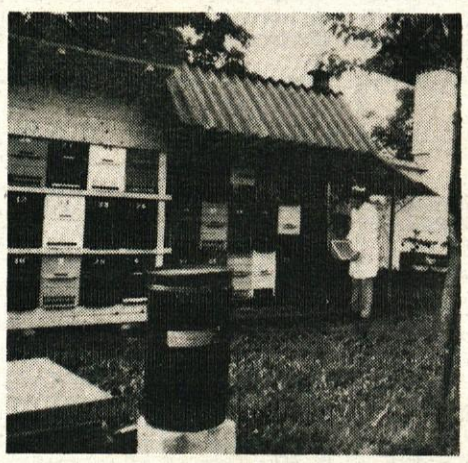

»Avgusta in septembra je treba ustrezno zazimiti čebele, to pomeni, da jim da ustrezno hrano (sladkorno vodo). Če tega ne naredi na ustrezen način, lahko pride do noseme, čebelje griže. Na ta način lahko propadejo cela čebelarstva. No, če je čebelar ustrezno zazimil čebele, pozimi nima drugega dela, kot da skida sneg okrog čebelnjaka, da se gredo čebele iztrebiti, ko je temperatura nad 12 stopinj. Do maja potem ni posebnega dela, razen pri nujnih primerih (izguba matice, zaradi česar je potem potrebno združevanje družin, ostala kontrolna opravila). Maja pa je treba pregledati panje, če ni kje kake bolezni, če se pojavi najnevarnejša čebelja bolezen, je treba pliniti proti varozi. Tako se namreč pravi zdravljenju te bolezni, zdravila zanjo pa dobimo čebelarji pri Medexu, sam sem šel letos tudi v Avstrijo ponje. So pa zelo draga.

Torej, če grem z opravili naprej: če je ugodna letina, oziroma topla pomlad, je konec maja že prvo točenje cvetličnega medu. Letos je bila pomlad lepa, zato bo tudi med kakovosten. Če pa je preveč deževja, in čebele ne morejo na pašo, jih je treba krmiti. Seveda to ni zmeraj edina rešitev. Vse je odvisno od čebelarja. Treba je znati pripraviti čebelje družine, da so vedno močne in sposobne nabrati prvo pašo. Druga, kostanjeva paša, se prične okrog 15. julija. Tega medu je vedno več, čeprav je malo bolj grenak, pa je zelo zdrav, ker vsebuje veliko cvetnega prahu. No, še nekaj sem pozabil povedati. Po iztočitvi cvetličnega medu je družine treba pripraviti za kostanjevo pašo, stare matice je treba zamenjati z novimi. Pa še to, na vsaki paši so presenečenja. Čebele lahko rojijo, to pomeni, da polovica čebel odleti iz panja, ker v njem ni več prostora. Roj odleti v naravo, da si ustvari nov dom. Če ima čebelar srečo, jih prestreže in namesti v novem panju, sicer pa mu uidejo in je ob panj. Zato in zaradi čedalje večjih izgub zaradi nevarne čebelje bolezni varoze, je čebelarstvo zelo nezanesljiva kmetijska dejavnost.«

– Ste član kamniškega Društva čebelarjev, poleg tega pa eno leto tudi kooperant Hmezada. Ali vam tako organizirano delovanje pomaga k boljšemu čebelarjenju?

»Društvo samo nam materialno sicer ne more pomagati, ker tudi nima sredstev. Čutimo tudi veliko pomanjkanje strokovnjakov za to področje. Že nekaj časa pa z ogorčenjem spoznavamo, da naša družba ne daje pozornosti tej veji kmetijstva in da se ne zaveda pomena, ki ga ima čebelarstvo danes v svetu. Kot Hmezadov kooperant pa sem naredil pogodbo, da vsako leto oddam 300 kilogramov medu in deset kilogramov cvetnega prahu. V manjših količinah pridobivam tudi propolis in matični mleček, vendar ga imam le za domačo prodajo in lastno uporabo. Pri nas doma se namreč vsi hranimo in takorekoč preventivno zdravimo s čebeljimi izdelki in moram reči, da smo tudi na ta račun vsi zdravi.«

– In za konec, kakšni so načrti, ali nameravate čebelarstvo še razširiti?

»Seveda, če bom kot Hmezadov kooperant dobil kredit, bom začel delati zidan čebelnjak za 100 AŽ panjev, preusmeriti se nameravam na pridelavo matičnega mlečka in če bo dovolj denarja bom čez štiri leta, ko grem v pokoj (Tone Plahutnik dela v Svilanitu kot skladiščnik), morda kupil rabljen tovornjak za prevoz panjev na pašo. Vsekakor pa bi želel, da bi tako s srcem kot jaz, tudi kdo od mojih otrok nekoč gojil to dejavnost.

ROMANA GRČAR

Jaz, ljubiteljica Dr. romanov

Ondan sem srečala staro znanko. Bila je silno slabe volje. Ni in ni se mogla odtajati, šele ko sem jo zvabila na kofetek, mi je razkrila svoje gorje.

Zvedela sem, da se vrača domov iz knjižnice, naše mestne seveda! Hotela sem jo potolažiti ali celo spraviti v smeh, češ, kako neki iz knjižnice, pa brez knjig? Od jeze je tako pihnila, da je kofetek kar brizgnil pod kavarniški strop. Ravno to, da mora prazna nazaj, jo je namreč najbolj jezilo.

Poglej, mi de, grem po Borove Odložene in jih seveda gospodična ne pozna; ne Odloženih, ne Bora. Da ne ve, da je en sam samcat Matej Bor Slovencem dovolj, ji je že vseeno. Tudi moje znanke ne moti pretirano, da knjižničarka ne ve, da piše Bor tudi prozo, da o Venetih niti ne govorimo. A kako to, me je gnjavila, da ne zna poiskati knjige preprosto po katalogu, po seznamu avtorjev? To je storila menda šele na znankino prigovarjanje in po dolgem kurjemu brskanju podobnemu brskanju na slepo srečo med policami.

No, knjigo so slednjič po skupnih mukah le našli. Huje je, ko knjigo imajo, pa je v posebnem oddelku, ključa oddelka pa ni! Takrat,se je razburjala znanka, mencajo nekaj o dopustih. Ali je že kdo slišal, da hodijo ključi na dopuste?

No, sem skušala stanje nevtralizirati, v naši knjižnici pa vendarle marsikaj imajo, čeprav je res, da je že mnogo let nisem obiskala. Znanka je kar poskočila, da sem za trenutek pomislila, da jo je nekdo z iglo v zadnjico. Razburjala se je, da imajo menda predvsem Kirurginje pa Desireje vseh vrst pa Konsalika na kilograme. A pomisli, je dodala, Rožanca, Slovenca Rožanca, pa ni. Zvito sem se ji nasmehnila; a Rožanc te matra? Pa sploh veš, kako zelo je čokoladen? A bereš kaj časopise, sem jo obrizgala. Menda ne misliš, avša, da bo za to sveto spornost metala naša knjižnica denar preč? Če smo količkaj Gorenjci, bomo kupovali in seveda brali le koristne stvari, sem pribila. Babše je izbuljilo oči in osupnilo. Čez nekaj časa je še šepnila, če mislim čisto resno.

Slovesno in zmagoslavno sem ji prikimala. Ta hipec sem ji še sunila listek iz rok, da bi videla in po pameti razsodila, česa vsega se ji je zahotelo ta dan. Na njem je pisalo Gasset, Upor množic. Pornografija, a, sem iz nje skušala iztisniti. Skrušeno mi je priznala, da je knjiga filozofska, kar je navsezadnje še mnogo mnogo slabše in nevarnejše, in da tudi te kakopak nimajo. Zmagoslavno sem si oddahnola in natakarju naročila dva močna. Vidiš, sem ji potlej nazdravila, tega ne bere nihče. Zakaj naj potlej to kupujejo? Svetovala sem ji, naj bere Dr. romane, teh je vedno in povsod dovolj! Glej mene, sem se vzravnala, zaspim kot angel, sanjam kot v bolnišnici na koncu mesta; s knjižnicami in drugimi institucijami tega našega mesta pa shajam nadvse zadovoljivo, saj jih tako rekoč sploh ne potrebujem!

O, ti čarovnica, sem ji napela levite. Beri Slovensko kuharico, izposodi si Z veseljem šivam sama in ... zašij dedcu hlače! Ne pa šimfat!

Ona pa je le pogoltnila šnops in strmela. Znanec, ki je poleg žulil pivo, je še modro dodal, da mi Kamničani že vemo, kaj je dobro in koristno in kar to ni, naj zgnije! Tako kot tista samostanska knjižnica. Smo, al' nismo, se je še zadrl po bifeju.

Znanke že dolgo nisem nič videla. Ne vem, ali se je pridružila nam, ki radi dobro in mnogo beremo, in nakupila v trafiki Dr. romane in Ljubavne priče, ali pa tistim Slovencem, ki sploh ne berejo več. Slednjih je menda največ.

Vaša – Justi Zmerompravimela

FOTO REPANŠEK
Mengeš, Kidričeva 8

DELOVNI ČAS: vsak dan od 14. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

V poletnih mesecih (julij, avgust) nudi cenjenim strankam

Foto Repanšek Mengeš

POLETNI 10% popust

pri razvijanju filmov in izdelavi fotografij – ob predložitvi tega kupona. S kuponom boste uveljavili popust pri razvijanju in izdelavi fotografij iz enega filma.

kupon kupon kupon

POPUST 10%
julij, avgust 1986

Velja za razvijanje in izdelavo fotografij iz enega filma!

Sejem v Motniku

Turistično društvo Motnik je letos spet prijavilo sejem, ki bo, kot kaže, res postal tradicionalen. Konec junija, v soboto 21. in nedeljo 22, junija, se je v Motniku poleg sejma zvrstilo še več prireditev, predvsem zabavnih seveda. (D. M.)

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage mame, stare mame, sestre in tete

MARIJE VRHOVNIK

s Hriba 8 pri Kamniku

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom za pomoč, sorodnikom za izročena sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo sosedoma Kvedrovim in Jernejčevim in dr. Kocutarju za obiske na domu. Prav tako iskrena hala župniku za pogrebni obred, pevcem za prelepo zapete žalostinke, društvu upokojencev ter govorniku Modicu.

Žalujoči: sinova Franc in Ivan z družinama, brata France in Matija z družinama in drugo sorodstvo

Hrib, Studenca, Vir pri Domžalah, Ravne v Tuhinjski dolini, junij 1986

ZAHVALA

V globoki žalosti smo se zadnjič poslovili od našega dragega moža, očeta, starega očeta, sina, brata in tasta

MIHE MARNA

s Klanca 23 pri Komendi

Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v teh težkih dneh stali ob strani, nam izrazili sožalje, mu darovali vence in cvetje in ga spremili na njegovi mnogo prezgodnji zadnji poti. Zahvaljujemo se delavcem Stola, strelskim družinam, kolektivoma Agromehanika Kranj in Osnovna šola Dragatuš, tovarišema Binetu Kladniku in Ivanu Peršinu za poslovilne besede ob odprtem grobu, pevskemu zboru Janez Čebulj iz Komende in dekanu za lep pogrebni obred. Posebna hvala Marinki Koritnik, Mici Zorman, Novakovim in vsem, ki boste našega očeta ohranili v lepem spominu.

Žalujoči: žena Minka, hčerka Milena, sinova Dušan in Boris z družinami, mama, sestre in drugi sorodniki

Klanec, Dragatuš, Komenda, Voglje, Most, Suhadole, Gmajnica, junij 1986

VVO »Anton Medved« Kamnik

Komisija za delovna razmerja

objavlja prosta dela in naloge

KV kuharice (dojenčkova kuhinja)

za določen čas – nadomeščanje delavke v porodniški

Pogoj: KV kuharica in opravljen higienski minimum.

Prijave z dokazili pošljite na VVO »Anton Medved« Kamnik, Kidričeva 23 – komisija za delovna razmerja – v 8 dneh po objavi razpisa.

Komisija za delovna razmerja pri

Zavodu za usposabljanje invalidne mladine Kamnik

oglaša
prosta dela in naloge

perice

– poleg splošnih pogojev morajo kandidati imeti končano osnovno šolo in poznati požarnovarnostne predpise.

Delovno razmerje se sklene za nedoločen čas s polnim delovnim časom.
Kandidati naj pošljejo vloge 8 dni po objavi oglasa na naslov: Zavod za usposabljanje invalidne mladine Kamnik, Novi trg 43 a, 61240 Kamnik.

Ugodno prodam staro cementno opeko (strešno). Podgorje 26/d, tel. 831-498.

Žensko iz Suhadol ali Most, ki bi hotela v dopoldanskem času varovati najine tri otroke (sedem, šest in štiri leta), prosiva, da se javi pod šifro: Rada jih bom imela.

JATA OE Duplica išče **interesente za redni odvzem kokošjega gnoja** v količini 4m³ vsak drugi dan. Gnoj naložimo na vnaprej postavljeno prikolico. Informacije po tel. 831-201.

Prodam PZ 126, prevoženih 36.000 km. Informacije 841-488.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel. 737-278.

MONTAŽA TV ANTEN. Matija Zibelnik, Zavrti 5, Mengeš, tel. 737-194.

ZAHVALA

V 85. letu življenja je umrl naš dragi mož, oče, stari oče, brat in stric

FRANC ŽEBALJEC

upokojenec

Iskreno se zahvaljujemo za vsakršno pomoč, za podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi poslednji poti vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem. Enako se zahvaljujemo pevcem za lepe žalostinke, društvu upokojencev in g. župniku za lep pogrebni obred.

Žalujoči vsi njegovi

Mekinje, Kamnik, Domžale, Podhruška, Jesenice, v juniju 1986

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

FRANČIŠKE PIRC

Mežnarjeve mame z Žal

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sovaščanom in našim sodelavcem iz Donita in Svita Kamnik za sočustvovanje, darovano cvetje in izrečena pisna in ustna sožalja. Posebna zahvala tovarišem Prelču, Kidriču in Klemenu za nesebično pomoč, pevcem Lire, organistu, cerkvenim pevcem, župniku in vsem, ki ste našo mamo pospremili na njeni poslednji poti.

Žalujoči: vsi njeni

Kamnik, junij 1986

ZAHVALA

V 81. letu življenja nas je zapustil naš dobri mož, oče, stari oče, tast, brat in stric

JAKOB BREZNIK

z Gozda 31

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in našim sodelavcem iz DO. Posebna hvala velja sosedoma Ančki in Francetu, DO Rudnik kaolina in kalcita, govornikoma za poslovilne besede, pevcem Svoboda Črna za ganljivo petje, župniku za lep pogrebni obred, dr. Premrovu, dr. Mušičevi in sestram ftiziološkega oddelka 100 na Golniku. Hvala lepa vsem, ki ste nam izrekli sožalje, pokojniku podarili cvetje in ga tako številno pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: žena Frančiška, otroci Micka, France, Jože, Ivanka, Jožica, Stane, Tone z družinami in drugo sorodstvo

Gozd, Krivčevo, Črna, Županje njive, Godič, Kamnik, maj 1986

Tovarna usnja Utok Kamnik, Usnjarska 8, Kamnik

objavlja
po sklepih komisije za delovna razmerja TOZD Usnjarna in TOZD Usnjena konfekcija prosta dela in naloge:

v TOZD Usnjarna

1. ključavničarska dela II.
2. vzdrževanje energetskih naprav II.

pod 1.:
– 3-letni program SUI – ključavničar
– 6 mesecev delovnih izkušenj
pod 2.:
– 3-letni program SUI – monter ogrevalnih naprav
– 6 mesecev delovnih izkušenj

v TOZD Usnjena konfekcija

sortiranje in krojenje v modelarni

Pogoji:
– 3-letni program SUI – konfekcionar usnjenih oblačil
– 2 leti delovnih izkušenj pri šivanju usnjene konfekcije

Rok za prijavo je 8 dni ob objavi, rok za obvestilo o izidu izbire je 15 dni.
Pisne prijave z dokazili pošljite v splošno-kadrovski sektor Tovarne usnja Utok Kamnik, Usnjarska cesta 8. Tel. (061) 831-922.

Zborovanje slovenskih jamarjev

Jamarska zveza Slovenije, ki združuje 32 društev in klubov, organizira vsaki dve leti zborovanje jamarjev Slovenije. Zborovanje je vedno v drugem kraju, odvisno od aktivnosti posameznega kluba. Letos, od 13. do 15. junija je bilo zborovanje v Kamniku. Vse priprave so opravili člani Jamarskega kluba Kamnik, ki jih je trenutno 52.

V petek so se jamarji zbrali v dvorani nad kavarno Veronika. V večernih urah so prikazali kfilm Sežanski kras, diapozitive, JK Logatec, v Francijo v Berger, poročilo z odprave v Bolgarijo in Dolenjski kras. V soboto dopoldan so bila strokovna predavanja v SŠCRM. Zvrstilo se je 11 referatov sodelavcev postojnskega inštituta in starejših jamarjev iz Prebolda, Kranja, Postojne, Ljubljane in Kamnika. Po kosilu je bil ob 15. uri občni zbor JZS. Slavnostni govornik je bil predsednik občinske skupščine Anton Ipavic. Pokrovitelj zborovanja je bila skupščina občine Kamnik.

Na zboru so podelili priznanja najzaslužnejšim jamarjem in klubom. Zbora se je udeležilo 130 predstavnikov slovenskih klubov iz Trsta, stare Gorice, Doberdoba, Celovca in kolegi jamarji iz Pazina, Poreča ter člani iz 26 slovenskih klubov. V kulturnem delu je recitator Zvone Hribar prebral nekaj odlomkov iz življenja biospeleologa Simona Robiča, ki je prvi obiskal jame naše občine. Mešani študentski pevski zbor je zapel nekaj pesmi in priredbo jamarske himne. Ves dan je bil v šolskem centru sejem jamarske opreme, katerega se je žal udeležilo premalo obrtnikov (prodajalci so bili trije).

V nedeljo je bila strokovna ekskurzija v Mokriško zijalko. Bistre oči paleontologa dr. Turka iščejo kosti jamskega medveda, ki so zakopane pod gruščem. (foto V. Kregar)

Ob 18. uri se je karavana selila v Kamniško Bistrico, kjer je bilo v spominskem parku odkritje spominske plošče pokojnemu jamarju Radu Smerduju, ki se je 1984. leta ponesrečil v Predoslju. V večernih urah je malo ponagajalo vreme, vendar se je tovariško srečanje in dobro razpoloženje zavleklo do zgodnjih jutranjih ur. Prenočevali so v lovski koči. V nedeljo so nekateri navdušenci odšli na akcije. Prva ekipa je šla v Kamniško jamo, druga v Medvedjo jamo na Mokrici, tretja na Veliko planino. Vsi so se vrnili ob 16. uri v dolino, kjer je bil zaključek zborovanja.

Člani Jamarskega kluba Kamnik, ki so pripravili to srečanje, so se zelo trudili in prikazali najlepše koščke narave naše občine. Udeleženci so bili zelo zadovoljni, obljubili so, da se bodo v Kamniku še oglasili. Treba je pohvaliti vse, ki so kakorkoli pomagali in po svojih močeh prispevali, da je zborovanje lepo uspelo. Naslednje zborovanje bo 1988. leta v Črnomlju.

D. D.

Naši štirinožni prijatelji

Kinološko društvo v Kamniku deluje že štiri leta. Letos šolajo že peto generacijo psov. Prej so bili člani KD priključeni KD Domžale, potem pa so se odcepili in osamosvojili. Svoje prostore in poligon za šolanje psov imajo v Tunjicah, prostor pa jim je odstopila DO KIK, opremo za prostor, kjer se zbirajo člani KD, pa so dobili pri DO STOL. Društvo ima 150 članov vseh starosti in poklicev, od 12 pa do starejših, ki so že v zasluženem pokoju, od fantičev do mož, od deklet do žena, šolajo tudi službene pse PM. Član KD je lahko vsak, tudi če nima svojega psa, a ga ta dejavnost zanima. Šolanje psa traja 4 mesece, nekako od februarja do konca junija, 2 krat tedensko, člani pa se prostovoljno dobivajo tudi ob nedeljah. Društvo se finansira predvsem iz lastnih sredstev, to je letna članarina in pa šolnina za pse, ki letos znaša 7.000 din. Te je malo za vse, kar se pes nauči v tem času in pa za trud, ki ga mora vaditelj vložiti v delo s psom, saj delajo v vseh vremenskih pogojih, tudi v močnem dežju, kar gotovo ni prijetno niti za vaditelja niti za psa. Šolanje poteka tako, da lastnik psa po vaditeljevih navodilih prenaša psu ukaze, ali pa ga šola vaditelj. Vendar pa se mora lastnik s psom ukvarjati tudi doma, ne samo v tečaju.

KD Kamnik šola predvsem nemške ovčarje, pa tudi labradorca, ki ima zelo izostren vonj in ga uporabljajo predvsem v službene namene, za iskanje mamil in eksploziva. Šolali pa so tudi škotske ovčarje. Za šolanje ni nujno, da je pes čistokrven in z rodovnikom. Na koncu šolanja je še izpit, ki je bil tokrat v nedeljo, 29. junija. Izpiti so v štirih stopnjah.

Izpit A vključuje predvsem poslušnost, to pomeni, da pes uboga lastnikov oz. vaditeljev ukaz; vodljivost na vrvici, vaja »sedi«, »prinesi predmet«...

Izpit B prav tako zajema poslušnost, ki mora biti večja kot pri izpitu A, obrambo in napad, kamor sodi »draženje psa, vaja »zgrabi«, »miruj«, preiskovanje terena in oblajanje, sledenje – pes sledi sveži sledi do določenega predmeta...

Izpit 1 zajema poslušnost kot pri izpitu A in B, pa še preskakovanje ovir (do 1 m) s predmetom, obrambo in napad, daljše sledenje.

Izpit 2 je še bolj zahteven, saj se psi specializirajo za posebne naloge, kot je reševanje ponesrečencev izpod snežnih plazov in ruševin, potem zajema izpit razne plezalne skakalnice.

Vse te izpite opravljajo tudi KD Kamnik, sicer pa obstaja še izpit 3, ki je namenjen predvsem za posebne službene pse. Maja

Spet smo uspešno tekmovali

Za nami je še eno leto dela in tekmovanj v ŠŠD. Upam si trditi, da ni bilo nič manj delavno, kot prejšnja leta, tekmovalni rezultati pa so verjetno presegli naša pričakovanja. Delo v ŠŠD bi lahko razdelili na štiri področja:

– Na začetku šolskega leta smo se dogovorili kaj in kako bomo letos delali. Takoj moram povedati, da vseh naših želja nismo mogli upoštevati, kaj šele uresničiti. Kljub izredno lepi dvorani, nismo mogli zagotoviti termina vsem želenim panogam, pa tudi panoge, ki so delovale, so imele največ en termin tedensko.

– Osnovna dejavnost društva se je odvijala v sekcijah, ki so dokaj redno in zagnano vadile enkrat tedensko. Termine smo lahko zagotovili: odbojki in košarki (ponedeljek), rokometu (torek), gimnastiki in splošni telesni vzgoji (četrtek) in atletiki (petek). Udeležba na treningih je bila zadovoljiva in lahko ugotovimo, da je bilo aktivnih preko 50 odstotkov učencev predmetne stopnje. Seveda si želimo delež še povečati in omogočiti dodatno uro telesne vzgoje slehernemu našemu učencu, vendar bo to zaradi velikega števila otrok in razredov ter dvoizmenskega pouka skoraj nemogoče.

Najbolj živahno je bilo na tekmah, ki štejejo v tekmovanju za naj – športni razred. Tekmovali smo v igri med dvema ognjema, rokometu, košarki, odbojki, krosu, atletiki, streljanju, plesu, ritmični gimnastiki, smučanju, spretnostnem poligonu orientaciji... Seveda v tem tekmovanju nismo pozabili na učni uspeh. Sistem točkovanja je napravljen tako, da brez dobrega učnega uspeha skoraj ne moremo priti do naslova naj razreda. To je popolnoma pravilno, saj je učenje naša prva naloga, pa tudi pri športu je potrebno uporabljati glavo. Tekmovanja so se odvijala preko celega leta. Razveseljivo je, da smo tekmovanja sodili večinoma sami in tako dokazali, da dobro obvladamo pravila športnih panog. Letos ni bilo nobenih pritožb na delo sodnikov in zapisničarjev, pa tudi tekmovalci sami so bili disciplinirani in ni bilo nobenih ukrepov oz. negativnih točk. Negativne točke so dobili razredi samo zaradi administrativnih kazni (ukori). Čeprav poznamo geslo: »Važno je sodelovati in ne zmagati«, pa so bile naše tekme borbene in zagrizene. Vsi smo hoteli pokazati kar največ pridobljenega znanja. Da pa je to znanje kar precejšnje, kar največ pridobljenega znanja. Da pa je to znanje kar precejšnje, smo vedno znova dokazovali na tekmovanjih z vrstniki iz sosednjih šol.

– Rezultati dela pa so najbolj vidni na občinskih, področnih in republiških prvenstvih. Naštevanje rezultatov in uspehov v letošnjem šolskem letu bi bilo predolgo, zato naj se omejim samo na nekatera:

Orientacija je že dolga leta naša paradna disciplina. Uspehi iz prejšnjih let so nas spodbudili k resnemu in zagrizenemu delu. Rezultati so bili podobni preteklim. Na občinskem prvenstvu, ki je bilo v Tunjicah, smo osvojili prva tri mesta. Nastopilo je 10 ekip iz vseh kamniških osnovnih šol. Dve prvouvrščeni ekipi sta si priborili pravico nastopa na področnem prvenstvu, ki je bilo 24. maja v Kočevju. Našo šolo smo zastopali: Tanja Traven, Nataša Palma, Barbara Cevec, Aleš Deisinger, Damjan Zdovc in Igor Smolnikar ter Mitja Cerar, Sandi Torkar, Marko Pucelj, Brigita Vavpetič in Jana Hočevar. Žal nismo imeli najbolj mirnih rok pri streljanju, vendar smo kljub temu med 26. ekipami ljubljanskega področja osvojili odlično 2. in 6. mesto. Za doseganje še boljših rezultatov pa bi morali imeti boljše pogoje za vadbo – predvsem streljanja (boljše puške in pokrito strelišče ob šoli).

Največji uspeh smo letos dosegli v športni gimnastiki, ko je ekipa fantov v postavi: Robi Koritnik, Tomaž Mejač, Bojan Traven, Jani Pogačar, Zoran Tonič in Klemen Mali osvojila naslov republiških prvakov. Med posamezniki pa je Klemen Mali osvojil prvo in Zoran Tonić tretje mesto.

Tudi v kraljici športov – atletiki – smo prvič osvojili medaljo na republiškem prvenstvu. V Novi Gorici je Damjan Zdovc z odličnim finišem pritekel sebi in šoli odlično drugo mesto. Omeniti moram še Lucijo Prešeren in Barbaro Prošek, ki sta prav tako nastopili na tem prvenstvu.

Seveda ne moremo mimo odbojkarjev, košarkašev, rokometašev, strelcev, igralcev namiznega tenisa in drugih, ki so dostojno branili barve naše šole in osvojili še nekaj naslovov občinskih prvakov.

Rezultatov pa prav gotovo ne bi bilo samo z našo zagnanostjo, ampak moram omeniti prizadevanje vodnikov v krožkih ŠŠD. Da se rezultati izboljšujejo iz leta v leto, pa je prav gotovo zasluga učiteljev telesne vzgoje, ki nam že pri rednem pouku odkrivajo skrivnosti posameznih športnih panog. Strokovno in kontinuirano delo se pozna pri rezultatih, še bolj pomembno pa je, da obvladamo veliko panog, ki nam bodo pomagale pri zdravem načinu življenja.

Vsem učencem, ki ste letos sodelovali v našem ŠŠD na kakršen koli način, se v imenu IO ŠŠD Frana Albrehta najlepše zahvaljujem. Zahvala in priznanje naj bo namenjena tudi našim učiteljem, ki so žrtvovali precej svojega prostega časa za nas in naše ŠŠD.

Ker letos zapuščam osnovno šolo, vabim naslednike, da nadaljujejo uspešno delo našega ŠŠD. Pet let zapovrstjo smo osvojili zlato značko – najvišje republiško priznanje – v tekmovanju za najbolj množično in samoupravno organizirano ŠŠD.

Rada bi opozorila še na problem, ki ga pa sami ne moremo rešiti. Res je, da imamo lepo in veliko športno dvorano, vendar smo vezani izključno na ta prostor. Zunanjih površin, atletskih naprav, asfaltiranih površin, še navadnega travnika nimamo. Veliko smo že naredili s prostovolnim delom in še bomo, toda tudi družba bi morala misliti na nas in na svoje občane. Tudi upanje, da bodo KS namenile nekaj denarja za igrišča, je splavalo po vodi, ker v mestu ni uspel referendum o samoprispevku. Upam,, da bodo to popravili in bo končno tudi naša šola lahko izvajala zdrav in raznovrsten pouk telesne vzgoje. Mi pa bomo s še večjo zagnanostjo trenirali in dostojno ponesli glas o Kamniku po naši domovini.

JANA HOČEVAR

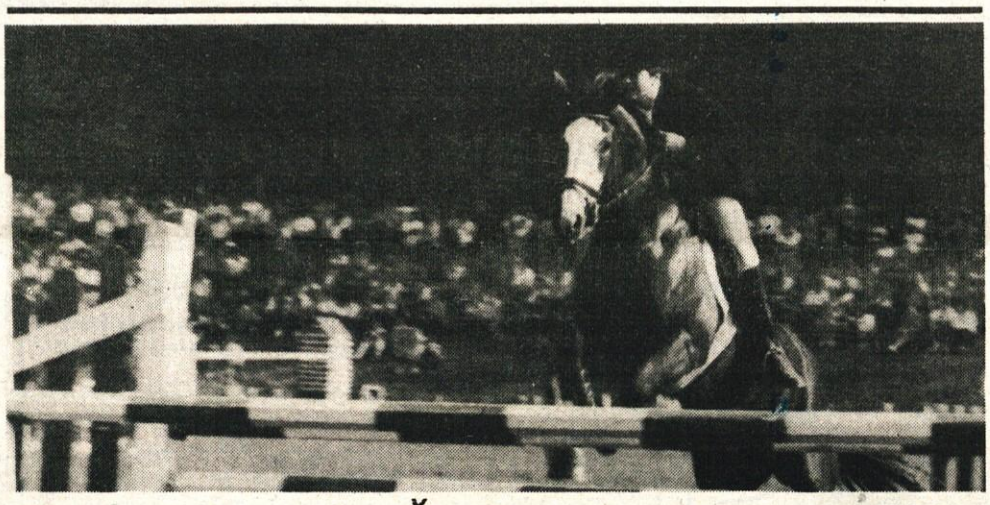

Tomaž in lady Šu-šu premagata vse ovire

Šestnajstletni Tomaž Tabernik, član Konjeniškega kluba Komenda, je letošnji republiški prvak v preskakovanju ovir za juniorje, prvo mesto pa je dosegel s prednostjo sedmih točk.

Da je Tomaž v tako kratkem času dosegel tak uspeh (s tem športom se aktivno ukvarja šele dve leti), verjetno ni naključje, saj ima trenerja doma. Njegov oče Miha Tabernik je trener in obenem predsednik jahalne sekcije v Konjeniškem klubu Komenda, kjer ta sekcija deluje že deset let. Tomaž je takorekoč odraščal med konji, saj poleg očeta, ki tudi tekmuje (najboljša uvrstitev 3. mesto l. 1980 – državno prvenstvo v militaryju – vsestranski izpit vzdržljivosti in sposobnosti jahača in konja, traja tri dni), tudi mama Katja jaha že od štirinajstega leta. Tako imajo sedaj doma tri konje. Ker smo že začeli z rezultati, naštejmo še nekaj Tomaževih pomembnejših dosežkov: pred dvema letoma je s kobilo Hano na Koroškem v dvoboju z Avstrijo dosegel prvo in tretje mesto, zmagal je tudi v Šentjerneju; lani je na Koroškem dvoboju dosegel tretje in četrto mesto, odlično pa se je uvrstil tudi na začetku državnega prvenstva, v prvem kolu je bil drugi, vendar je potem zaradi poškodbe konja moral odstopiti; letos je na skupnih pripravah v Lipici dosegel prvo mesto v parkurju in, kot smo že omenili, osvojil prvo mesto na republiškem prvenstvu; pred nedavnim pa je v Skopju, v prvem kolu državnega prvenstva v preskakovanju zaprek osvojil drugo mesto med mladinci. To je le nekaj od rezultatov, ki jih dosega na tekmovanjih Tomaž Tabernik, omeniti pa moramo tudi to, da je dobil povabilo za vstop v državno reprezentanco. Medtem ko njegovi vrstniki sedaj uživajo v brezskrbnih počitnicah, Tomaža čakajo še mnoga tekmovanja, od katerih je v teh, poletnih mesecih najpomembnejše balkansko prvenstvo za juniorje v Turčiji.

»Med počitnicami bom laže intenzivneje treniral, več časa bom lahko prebil s svojo Lady Šu-Šu. Sicer pa sem tudi prej iz šole vedno zavil naravnost v hlev. Veste, ta šport je nekaj posebnega. Tu imaš nenehno stik z živim bitjem, s konjem. Ne skrbiš le za vzgojo, ampak tudi za nego konja. Z njim si nenehno v neposrednem stiku z naravo. Konj ni le izredno natančna žival, je tudi zelo občutljiv, do človeka se bo obnašal tako kot on do njega. Torej, ni vse le v tem, da sedež na konja in ga s pravilnimi prijemi pripraviš do želenih gibov (konja se obvladuje predvsem z nogami in s prenosom teže). Ni vse le v fizičnem treningu. S konjem moraš priti na isto frekvenco, če se lahko tako izrazim, šele potem lahko pričakuješ prve rezultate. Ko sem dobil to kobilo, sedaj je Lady Šu-Šu stara osem let, je bila zelo živčna in kar nekaj časa je trajalo, da sva se ujela. Zdaj trenirava vsak dan dve uri, trening pa je razdeljen na kondicijski del (v gozdovih med Komendo in Vodicami, kjer je military steza) in trening dresure, to pa je jahanje na hipodromu, v ograjenem prostoru 60×20 metrov, z meter visoko ograjo. Tretji del treninga je gimnastika in preskakovanje posameznih preprek,« nam je razložil Tomaž Tabernik, za katerega pravijo, da bo z veliko volje, trdega treninga in odrekanja lahko odšel po stopinjah Lojzeta Laha, trenutno drugouvrščenega v svetovnem pokalu dresure.

ROMANA GRČAR

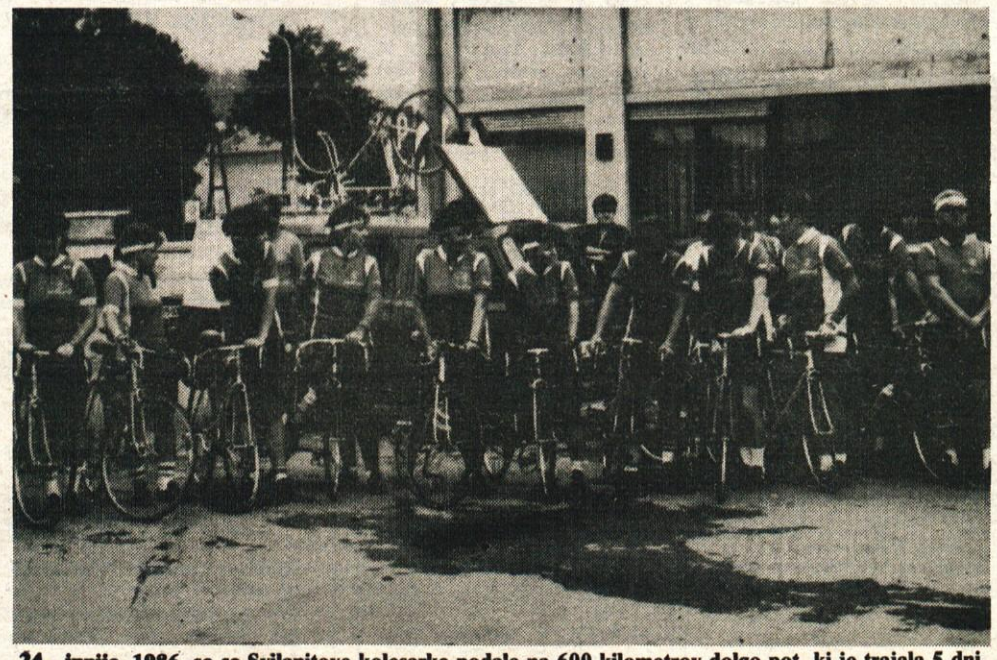

24. junija 1986 so se Svilanitove kolesarke podale na 600 kilometrov dolgo pot, ki je trajala 5 dni. Odkolesarile so proti veselim, prijaznim Slovencem zunaj matične domovine: na Koroško, v Benečijo in Furlanijo. (D. M.)

GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK
Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Katarina Cerar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Janez Maleš, Anica Rak, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Franci Mihevc. Strokovna sodelavka Vera Mejač. – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 9, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.